

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN INSTITUTUL POLITEHNIC „TRAIAN VUIA“ TIMIȘOARA

Micron

Organ al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din
Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara

Anul IV

nr.1 (22)

Noiembrie - 1971

16 pagini

În ziua de 25 noiembrie, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a făcut o vizită de lucru la Facultatea de mecanică a Institutului politehnic „Traian Vuia” din Timișoara.

Secretarul general al partidului a fost însoțit de tovarășii Mihai Telescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., și Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., de alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu vizitează laboratoarele Institutului Politehnic.

Prezența secretarului general al partidului în mijlocul studenților și cadrelor didactice universitare din Timișoara constituie o nouă și elocventă expresie a grijii și prețuirii statornice de care se bucură din partea conducerii partidului și statului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, învățământul superior din țara noastră, căruia îi revine un rol tot mai important în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Asemeni altor centre universitare din țară, și în Timișoara învățământul superior a cunoscut importante înnoiri, atât sub aspectul bazei sale materiale, cât și al conținutului. Noile pavilioane de învățământ pun la dispoziția studenților, laboratoarele didactice și de cercetare, modernele instalații, utilaje și aparate științifice cu care au fost dotate cele patru institute de învățământ superior din localitate au determinat o și mai pronunțată conturare a Timișoarei ca una din cele mai dezvoltate și moderne dintre cetățile universitare ale României socialiste. Cei aproximativ 14.000 de studenți timișoreni au început actualul an de învățământ într-un climat de puternică efervescență creatoare, generat de măsurile propuse de secretarul general al partidului pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice și cultural-educative în vederea unei mai strinse legături a învățământului cu producția, activitatea de cercetare, cu viața. Programul Partidului Comunist Român adoptat de Plenara Comitetului Central din noiembrie 1971 a intrunit adevărată entuziasă a tineretului studios, a întregului corp didactic din învățământul superior timișorean, care, asemeni tuturor oamenilor muncii din țara noastră — români, maghiari, germani și de alte naționalități — acționează neabătut pentru traducerea lui în viață.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu sosește la Facultatea de mecanică a Institutului Politehnic. Este întâmpinat de prof. de ing. Ion Anton, rectorul Institutului, de cadre didactice și un mare număr de studenți. De pretutindeni răsună ovăși și urale; se scandează „Ceaușescu-P.C.R.”. Studenți îmbrăcați în costume naționale oferă buchete de flori.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu este informat că, în ultimii ani, au luat ființă noi secții de mare importanță pentru economia națională: calculatoare, căi ferate, drumuri și poduri, îmbunătățiri funciare, electronică aplicată și arhitectură.

Vizita începe în noul pavilion al Facultății de mecanică, ridicat de curind. Aici a fost organizată o expoziție de lucrări științifice — realizate de cadre didactice și studenți în colaborare cu diferite întreprinderi industriale din țară — intitulată „Cercetarea științifică în slujba producției”. Se exemplifică unele colaborări pe bază de contracte și convenții cu Uzinele constructoare de mașini din Reșița, Uzinele mecanice din Timișoara, Uzinele de strunguri din Arad, Complexul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, Uzinele chimice de la Săvinești, în urma cărora cadrele didactice, studenții și specialiștii din producție și-au adus o contribuție comună la rezolvarea unor probleme curente ale unităților productive, la promovarea noului în producție, la ridicarea nivelului tehnic de dotare a întreprinderilor. Se arată că în Institut au fost încheiate peste 150 de contracte cu diferite unități productive în vederea realizării unor noi mașini și utilaje cu performanțe ridicate, acordării de asistență tehnică pentru îmbunătățirea unor produse, creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost. Numai cadrele didactice ale Facultății de mecanică au încheiat anul acesta 41 de asemenea contracte cu întreprinderi aparținând Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Energiei Electrice și din alte ramuri de producție, în urma cărora se prevede o eficiență economică de aproximativ 3,3 milioane lei. Se evidențiază contribuția cadrelor didactice și a studenților timișoreni la construcția unor importante obiective industriale, la fabricarea unor utilaje hidraulice și energetice, pentru sudura automată și de tăiere cu jet de plasmă.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu este invitat să ia contact direct cu activitățile de cercetare din laboratoarele didactice și științifice ale Facultății de mecanică. În laboratorul de mașini hidraulice își desfășurau activitatea la acea oră studenții anilor IV și V de la secția de mașini hidraulice. În discuțiile cu studentul Nicolae Prihot din anul V al Facultății de mecanică, tovarășul Nicolae Ceaușescu se interesează de tematica cercetării la care lucrează, de rezultatele obținute și îl felicită pe el și pe colegii lui pentru rezultatele obținute. În laboratorul de sudură, tovarășul Nicolae Ceaușescu asistă la lu-

(Continuare în pag. a 11-a)

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

crările practice ale unor studenți din anul V, care utilizează cu pricepere un procedeu modern de sudură cu arc electric. Secretarul general al partidului recomandă conducerii institutului să ia măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de dotare și de amenajare a acestui laborator, corespunzător cerințelor tehnice înaintate.

Vizitele tovarășului Nicolae Ceaușescu în alte laboratoare ale catedrei de tehnologia construcțiilor de mașini prilejuiesc un dialog viu între secretarul general al partidului, profesori și studenți. Este evidențiată și aici buna colaborare în rezolvarea unor probleme curente ale procesului tehnologic din unele întreprinderi de specialitate din Timișoara, Arad, Reșița, București. În discuțiile purtate cu cadrele didactice, secretarul general al partidului arată că este necesar ca Politehnica timișoreană să realizeze după proiecte proprii și cu mijloace proprii, prin munca profesorilor și studenților, prototipuri de mașini și utilaje pe care să le producă apoi în serie în întreprinderile Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini. Profesorul dr. ing. Eugen Dodon își exprimă satisfacția de a avea ca oaspete pe tovarășul Nicolae Ceaușescu și subliniază hotărârea cadrelor didactice, a studenților din colectivul pe care îl conduce de a transpune în viață recomandările făcute de secretarul general al partidului.

În laboratorul de prelucrări neconvenționale, dotat în întregime cu aparate și utilaje proiectate de cadrele didactice și studenți, tovarășului Nicolae Ceaușescu i se prezintă un procedeu tehnologic nou, care se experimentează aici cu succes. Este vorba de prelucrarea metalelor dure din oțeluri superioare. Prof. dr. ing. Aurel Nanu, aflat în mijlocul studenților secției de tehnologia construcțiilor de mașini, înfățișează secretarului general al partidului rezultatele obținute în cercetarea științifică efectuată în colaborare cu specialiștii ai Uzinelor „Oțelul Roșu”.

Apreciind rezultatele obținute, tovarășul Nicolae Ceaușescu recomandă intensificarea activității de cercetare prin adâncirea și diversificarea continuă a relațiilor cu producția, participarea directă a studenților la realizarea unor teme științifice din cele mai apropiate de nevoile economiei naționale. Tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază necesitatea conlucrării cadrelor didactice cu specialiștii din întreprinderile productive pentru asimilarea în țara noastră a unor utilaje noi necesare procesului de fabricație ale unor întreprinderi. De asemenea, în vederea realizării unor oțeluri cu caracteristici tehnice superioare se recomandă intensificarea colaborării cu unele întreprinderi mai mici, care dispun de cupetoare speciale, profilate în fabricarea oțelurilor bogat aliate.

Aceste câteva laboratoare didactice și de cercetare vizitate fac o impresie bună tovarășului Nicolae Ceaușescu. Secretarul general al partidului este informat că în Institutul politehnic timișorean funcționează 94 de asemenea laboratoare, moderne utilate, în care se desfășoară o intensă activitate de pregătire a viitorilor ingineri, un centru de calcul și un centru de învățământ programat, echipate cu calculatoare și aparate de concepție și construcție proprie. Se arată că, recent, a început construcția unui mare „atelier-școală” pentru studenți, proiectat de cadrele didactice ale Institutului, urmând a fi realizat prin munca entuziastă a miilor de studenți timișoreni și cadre didactice.

După vizitarea unor amfiteatre și săli de cursuri ale noului

pavilion de învățământ al Facultății de mecanică, tovarășul Nicolae Ceaușescu participă la o consfătuire de lucru cu colectivele de conducere ale celor patru institute de învățământ superior din Timișoara, cu secretarii comitetelor de partid din aceste institute, membrii Consiliului profesoral al Facultății de mecanică, membrii Senatului universitar al Institutului politehnic, reprezentanți ai Asociațiilor studențești din facultățile timișorene. Participă, de asemenea, tovarășul Vasile Alexandru, adjunct al ministrului învățământului.

În numele cadrelor didactice universitare și al studenților timișoreni, prof. dr. ing. Ion Anton, rectorul Institutului politehnic, adresează tovarășului Nicolae Ceaușescu mulțumiri pentru cinstea de a le fi oaspete, pentru indicațiile și recomandările date și cu acest prilej, în vederea îmbunătățirii activității generale în învățământul superior timișorean; el a exprimat, totodată, conducerii partidului și statului, personal tovarășului Nicolae Ceaușescu, recunoștința pentru grija ce o acordă condițiilor de viață, de cercetare și învățământ ale cadrelor didactice și studenților.

Aceleași sentimente de stimă și prețuire față de conducătorul partidului și statului nostru exprimă, în numele cadrelor didactice și studenților timișoreni, prof. dr. docent Pius Brinzeu, rectorul Institutului de medicină, prof. dr. ing. Eugen Pop, secretarul Comitetului de partid al Centrului universitar Timișoara, prof. dr. Iulian Drăcea, rectorul Institutului agronomic, prof. univ. Petre Stanciu, rectorul Universității timișorene, și studentul Liviu Cotarcă din anul III al Facultății de chimie industrială. Ei îl informează pe secretarul general despre preocupările colectivelor de conducere ale institutelor pe care le reprezintă, în vederea unei mai bune organizări a învățământului timișorean, pe baza hotărârilor C.C. al P.C.R. și a Legii învățământului, îmbunătățirii continue a procesului instructiv-educativ din facultăți, pentru legarea strânsă a învățământului de cercetare, pentru formarea viitoarelor detașamente de specialiști cu o temeinică pregătire profesională și o înaltă conștiință politică. Vorbitorii au arătat că actualul an de învățământ marchează noi pași pe calea perfecționării activității didactice și științifice, a procesului de educație a studenților în spirit revoluționar, comunist, al înaltei responsabilități pentru progresul României socialiste. Se arată că, sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid, cadrele didactice, studenții, au în centrul preocupărilor lor înfăptuirea neabătută a sarcinilor ce le revin pentru traducerea în viață a programului de măsuri inițiat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru îmbunătățirea continuă a muncii politico-ideologice și cultural-educative, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste. Sunt evidențiate, totodată, și unele neajunsuri din activitatea procesului instructiv-educativ din facultăți, făcându-se propuneri concrete pentru înlăturarea lor. Vorbitorii exprimă hotărârea cadrelor didactice, a studenților timișoreni — români, maghiari, germani, sirbi și de alte naționalități — de a face totul pentru ca Timișoara universitară să se afirme cu și mai multă vigoare ca important centru de pregătire a cadrelor necesare economiei și culturii patriei noastre.

La sfârșitul consfătuirii, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Secretarul general al partidului vizitează expoziția „Cercetarea științifică în slujba producției”.

Cuvîntul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Mi-a făcut o deosebită plăcere să vizitez Facultatea de mecanică din cadrul Politehnicii. Mi-au făcut o impresie bună laboratoarele pe care le-am vizitat. De altfel, Politehnica din Timișoara are un renume bun, atât în ce privește activitatea legată de procesul de învățământ, cât și în ceea ce privește cercetarea și legarea mai strânsă a învățământului de producție. Sunt bucuros că, în cadrul acestei scurte vizite, am putut să mă întîlnesc cu conducerea Universității și institutelor de învățământ superior din Timișoara, cu studenți, cu activul de partid. Și, mai cu seamă, mi-a făcut o deosebită plăcere să ascult cele relatate aici de toți tovarășii care au luat cuvîntul, referitor la faptul că măsurile privind mai buna organizare a învățământului nostru pe baza hotărârilor Comitetului Central și a Legii Învățământului dau rezultate bune. Sigur, sintem numai la început. Dar și din ce ați relatat dumneavoastră și din ceea ce cunosc din alte centre universitare, se pare că am pornit pe un drum mai bun pentru înfăptuirea directivelor Comitetului Central privind învățământul. În fond, nu este vorba de ceva nou ci este vorba de a acționa mai consecvent în aplicarea Legii Învățământului și directivelor Comitetului Central, deoarece deși s-au stabilit măsuri pentru legarea învățământului de producție, de cercetare, nu am reușit să obținem rezultatele pe care le așteptăm. Desigur, procesul de învățământ trebuie perfecționat continuu, trebuie ținut seama că în această epocă a uriașei revoluții tehnico-științifice este necesar să ne preocupăm permanent de ridicarea nivelului general al învățământului, de dezvoltarea cercetării științifice, de o strînsă legătură cu producția, pentru că numai așa vom putea ține pasul cu noile cuceriri, numai așa învățământul nostru, oamenii de știință, cercetătorii noștri vor putea să-și îndeplinească menirea lor. Am ascultat pe eișiva tovarăși care au relatat despre unele realizări și preocupări în domeniul cercetării științifice, despre dorința lor ca aceste realizări să fie cit mai rapid puse în producție. Este o dorință bună și sper că se va și realiza într-un timp mai scurt decît a fost stabilit.

Sint, de asemenea, rezultate

bune și pe linia întăririi disciplinei, a activității politico-educative despre care s-a vorbit, de asemenea, aici. Toate acestea sînt lucruri care vor contribui la înfăptuirea programului de măsuri elaborat de Comitetul Central al partidului, program în cadrul căruia învățământul — deci și învățământul superior — ocupă locul central, pentru că, pînă la urmă, el constituie baza formării educației tinereții, a cetățenilor patriei noastre.

Aș dori să ridic o singură problemă, care nu se referă neapărat numai la Timișoara, ci reprezintă un fenomen care se pare că este mai general, și anume o prea mare fluctuație în organizarea unor catedre și a unor cursuri, unde se produc prea mari schimbări.

Este clar că aceasta produce tulburări în organizarea învățământului și în buna lui desfășurare. De aceea, eu aș ruga și pe tovarășii din Timișoara să aibă în vedere această stare de lucruri, ținînd seama și de drepturile pe care le au senatele și consiliile universitare în elaborarea programelor.

În primul rînd, ne gîndim ca numărul de catedre și poate chiar și de cursuri să se stabilească prin lege — nu pentru a restringe autonomia senatelor și consiliilor universitare, ci din dorința de a da o mai mare stabilitate procesului de învățământ. S-a ajuns, în prezent, la o fărîmîțare a investițiilor, la un mare număr de catedre și chiar la un număr mare de cursuri. Pun această problemă care este în studiu, intrucît aici este o consfătuire de lucru, iar dumneavoastră aveți un rol important în elaborarea programelor și deci în stabilirea și a numărului de catedre și a cursurilor. Trebuie să avem în vedere acest fapt pentru că, pînă la urmă, legarea învățământului de cercetare și de producție trebuie să ducă la consolidarea și la o mai mare stabilitate în învățământul nostru.

În ce privește Centrul de cercetări tehnice din Timișoara, el se dezvoltă puternic; vîd că are un program de investiții și de construcții destul de mare. Noi am dori ca realizarea tuturor acestora să se facă într-un timp cit mai scurt, dar cu o contribuție mai însemnată din partea profesorilor și studenților. Este foarte bună inițiativa

studenților și Consiliului Asociației de a se ocupa de renovarea clubului, de a lucra la el. Am văzut și în alte țări preocuparea studenților de a-și construi singuri o serie de obiective. Deci, aceasta nu este ceva specific românesc, ba chiar aș putea spune că sintem puțin rămași în urmă. De aceea, trebuie să acordăm mai mare atenție realizării unor construcții universitare cu participarea celor aproape 14.000 studenți din Timișoara. Este nu numai o problemă de educație, dar și o necesitate pentru a realiza la timp și pentru a putea să asigurăm, în felul acesta, dezvoltarea întregului proces de învățământ și educativ.

În încheiere, doresc să menționez încă o dată că am impresii bune despre cele văzute și auzite aici. Doresc să adresez felicitări cadrelor didactice și studenților pentru rezultatele pe care le-au obținute în munca lor, să le urez succese în întreaga activitate de învățământ, de cercetare și de legare a învățământului și a cercetării de producție, ca și în munca educativă.

★
Cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu, aprecierile făcute la adresa învățământului superior timișorean, prețioasele indicații date au fost primite de cei prezenți cu deosebită satisfacție, participanții la întîlnirea de lucru făcînd o călduroasă manifestare de prețuire și stimă secretarului general al partidului nostru.

În numele corpului didactic, al studenților timișoreni, prof. dr. ing. Ion Anton adresează din nou tovarășului Ceaușescu calde mulțumiri pentru vizita făcută, pentru sprijinul permanent pe care îl acordă învățământului superior, slujitorilor lui.

În încheierea vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu semnează în cartea de onoare a institutului.

Se oferă apoi tovarășului Nicolae Ceaușescu un album cuprinzînd imagini ale dezvoltării învățământului tehnic timișorean.

La despărțire, tovarășul Nicolae Ceaușescu este înconjurat cu același entuziasm de cadrele didactice, de studenți, care ovaționează pentru partid, pentru conducerea sa, pentru patria noastră — Republica Socialistă România.

FIECARE ASOCIAȚIE UN COLECTIV ANGAJAT!

„Organizațiile noastre studențești, universitare au datoria să fie în primele rinduri, să devină cu adevărat organizații de tineret revoluționare, militante pentru educarea comunistă a tineretului. Imi exprim deplina convingere că organizațiile noastre de partid și tineret dispun de tot ceea ce este necesar și vor acționa în vederea îmbunătățirii activității politico-educative și ridicării nivelului general al învățămîntului din patria noastră”.

Această chemare hotărîită adresată de tovarășul Nicolae Ceaușescu secretar general al Partidului Comunist din România în cuvîntarea rostită la mitingul consacrat deschiderii anului de învățămînt universitar constituie pentru tineretul studios al țării și implicit pentru întreaga studențime a Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, un puternic catalizator al unei activități angajate și conștiente în scopul concentrării tuturor eforturilor pentru formarea specialistului de tip nou, înarmat cu bogate cunoștințe teoretice și practice și animat de înaltele idealuri ale concepției marxist-leniniste.

Sîntem contemporani activi ai unor profunde și accelerate prefaceri social-politice și economice, sîntem și mai ales vom fi aatorii unei dezvoltări multilaterale a forțelor de producție și a cercetării științifice, două elemente care reprezintă esența procesului de lărgire și perfecționare a bazei tehnico-materiale a orînduirii noastre.

Aceste ritmuri impresionante ale realității socialiste ridică în fața organizațiilor A.S. din facultăți probleme majore care necesită o gândire matură și înțeleaptă pentru buna lor rezolvare. Ca o condiție de maximă importanță se manifestă necesitatea ca fiecare organizație A.S. prin capacitatea membrilor ei să devină realmente un cadru viu în care să se manifeste operativ pulsul dezideratelor majore ale studențimii, sub toate aspectele sale.

Desfășurate recent, plenarele lărgite ale activului A.S. din cele cinci facultăți ale Institutului Politehnic au reprezentat o sinteză a principalelor idei și propuneri desprinse din adunările generale ale anilor de studii.

În numele întregului activ A.S., dăm cuvîntul președinților consiliilor A.S. din facultăți, cuvînt care este un crez politic, o angajare responsabilă la efortul general ce se depune pentru creșterea neîntreruptă a rolului U.A.S.R. în viața socială a țării și în convergența entuziastului flux al tineretului studios spre marile existențe ale viitorului nostru socialist.

NICOLAE GHERMAN

Mureșan, secretarul organizației P.C.R. pe facultate, Gerhard Puri, secretar al C.U.A.S. pe Centrul Universitar și prof. dr. ing. Heller Avram, prodecanul facultății.

Analiza în spirit critic și autocritic a activității Consiliului A.S. al facultății de electrotehnica a scos în evidență faptul că organizația mai are multe de făcut, pentru ea să devină cu adevărat o organizație de tineret revoluționară, angajată. În acest scop au fost reliefate principalele direcții pe care trebuie să le aibă în vedere Consiliul în organizarea activității sale viitoare.

Pornind de la cerințele actuale de dezvoltare ale societății noastre, în centrul activității trebuie să stea pregătirea profesională a studenților, factor de excepțională importanță în formarea de cadre cu înaltă specializare, înarmate cu temeinice cunoștințe politice și ideologice. Va trebui să se depună eforturi susținute în scopul antrenării masei de studenți la viața social-politică a țării, prin ridicarea continuă a nivelului politico-ideologic prin educarea ei în spiritul moralei comuniste, a patriotismului socialist și internaționalismului proletar. În acest scop în fața Consiliului va sta problema organizării judicioase a dezbaterilor, adunărilor generale și informării politice în sensul ca acestea să-și atingă scopul, să devină cît mai eficiente.

Consiliul facultății de electrotehnica va trebui să se preocupe de educarea ateistă a studenților.

Partea a II-a a plenarei a constituit-o eliberarea din funcție a membrilor din anul V, care peste o scurtă perioadă de timp vor înfrunța cu adevărat viața, integrîndu-se fiecare la locul său de muncă.

Consiliul facultății de electrotehnica, în actuala sa formulă, va căuta să-și ducă la îndeplinire sarcinile ce-i stau în față, în scopul creșterii rolului U.A.S.R. în viața socială, în scopul angajării la efortul general al construcției României socialiste, la nivelul cerințelor actuale.

VLADIMIR CREȚU

președintele C.A.S. al Facultății de Electrotehnică

Realizarea eficienței a triadei

învățămînt-cercetare-producție

Anul universitar 1971-72 se deschide sub imperativele majore ale momentului în care țara noastră a pășit într-un nou cîncinal, fapt care reclamă o etapă hotărîtoare și în dezvoltarea învățămîntului superior.

Studenții facultății de construcții își propun efectuarea unei cotituri radicale în munca lor. Pornind de la discuțiile și hotărîrile luate în cadrul plenarei lărgite a A.S. din facultate și concretizînd o parte din acțiunile cu caracter general, care vizează întreaga studențime din țară, în atenția Asociației Studențești din facultatea de construcții, a Consiliului A.S. va sta în primul rînd activizarea politică a studenților, prin organizarea riguroasă a dezbaterilor ideologice, fructificînd toate mijloacele de care dispune organizația, controlîndu-se modul în care acestea își ating scopul în rîndul studenților.

O parte importantă a muncii noastre o va constitui îndrumarea anilor I, pentru a da acestora posibilitatea integrării depline în viața universitară, pentru a-i pregăti încă de la început în spiritul noilor direcții ale muncii educative a tineretului, a studenților.

De asemenea, sîntem hotărîți să depunem eforturi susținute pentru mobilizarea studenților din facultate la munca de cercetare științifică, de proiectare a unor obiective care să servească producția de bunuri materiale, realizînd astfel acea simbioză necesară dintre practică, muncă patriotică și teorie și mobilizarea tuturor forțelor pentru realizarea cît mai eficientă a triadei învățămînt-cercetare-producție, elemente fundamentale ale educării tineretului studios prin muncă și pentru muncă, fapt care va da posibilitatea studenților din facultate să-și aducă contribuția de conștiință și faptă la construcția socialistă a patriei noastre.

Cunoscînd faptul că îndeplinirea unei funcții de înaltă răspundere în cadrul asociației este o chestiune de devotament, de intrinsecă critică, de capacitate de a pune mai presus interesele colective, membrii Consiliului A.S. își vor aduce contribuția totală la realizarea obiectivelor propuse, adoptînd sistemul de muncă în colectiv, singurul care ne poate aduce succesul scontat.

Avînd o serie de jaloane care izvorăsc din documentele de partid, țînînd o strînsă legătură cu organizația de partid din facultate, cerînd sprijinul acesteia atunci cînd va fi necesar, nu ne îndoim că vom reuși să ne situăm la nivelul exigențelor actuale.

SEBASTIAN IANCA

președintele C.A.S. al Facultății de Construcții

Consiliul, exponent nemijlocit al organizației

Plenara lărgită a C.A.S. al Facultății de Mecanică, privită în contextul problemelor contemporane s-a înscris ca un eveniment de o deosebită importanță pentru activitatea viitoare a Asociației studențești, fiind totodată o dovadă grăitoare a angajamentului și abnegației cu care activul A.S. și toți membri asociației încep noul an universitar. Lucrările plenarei au fost conduse de tovarășul Ioan Boldea, președintele C.U.A.S. pe Institut, care a subliniat în mod deosebit importanța zilelor care ne stau în față și efervescența muncii de asociație care se anunță a fi bogată în acțiuni hotărîte și conștiente, ce vizează îndeosebi latura educativă și formativă, ridicarea ținutei morale a studentului și a nivelului politico-ideologic al viitorului specialist.

Darea de seamă informativă asupra activității depuse anul trecut de C.A.S. a fost prezentată într-o accentuată notă critică și autocritică de studentul Anton Anton, președintele consiliului.

În sala celui mai nou amfiteatru al facultății s-au auzit apoi cuvintele participanților la plenară, care au adus completări edificatoare bilanțului și au venit cu o serie de propuneri concrete, deosebite, care au fost înscrise în noul program al activității consiliului. S-a discutat în mod deschis problemele vite acum, la început, în munca profesională și politico-educativă, studiîndu-se modalitățile de rezolvare operativă a lor.

Dintre invitați au luat cuvîntul tov. prof. dr. ing. Vasile Hoancă, prodecanul facultății și tov. conf. Francisc Gyulai, secretarul organizației de partid, care au relevat aspecte ale colaborării fructuoase cu Asociația studențească, prin intermediul activului A.S. și al membrilor de partid studenți.

Al doilea punct al ordinii de zi a constituit-o eliberarea din funcții a celor mai vechi membri, care în curînd vor părăsi

amfiteatrele facultății ca viitori specialiști, și revocarea celor care nu și-au îndeplinit sarcinile la nivelul corespunzător, precum și cooptarea de noi membri care s-au remarcat în activitate la nivelul anilor de studii.

Consiliul reîmprospătat și-a luat ferm angajamentul de-a fi exponentul nemijlocit al întregii organizații, de a-și îndeplini sarcinile ce-i stau în față. A fost subliniat în mod deosebit noul stil de muncă în care va trebui să se desfășoare activitatea consiliului în noul an, climatul deschis, și propice al discuțiilor argumentate care vor trebui să se poată în anii de studiu.

Vom depune toate eforturile pentru a ne pregăti astfel încît să ne integrăm în noua intelectualitate socialistă, parte integrantă a poporului nostru, în marea acțiune a construirii unei societăți socialiste armonioase și multilaterale dezvoltate, bazată pe principiile echității și democrației socialiste.

MIRCEA IVANOIU

președintele C.A.S. al Facultății de Mecanică

Cunoașterea situației concrete din anii de studiu

Plenara lărgită a Consiliului A. S. de la Facultatea de Mecanică Agricolă a avut ca prim punct al ordinii de zi analiza activității desfășurate în anul trecut, precum și aprobarea planului de activități pe perioada anului universitar care a început. Al doilea punct al ordinii de zi a constituit-o eliberarea și revocarea din funcții a studenților din anul V, respectiv a celor ce nu și-au îndeplinit datoria și cooptarea de noi membri. La plenară au participat toate birourile de an și au fost invitați tov. prof. dr. ing. Teușan Nicolae, din partea B.O.B., tov. Dubină Dan, din partea C.U.A.S. pe Institut.

Materialul prezentat de tov. Laza Cornel, președintele C.A.S. cu privire la activitatea Consiliului în anul trecut a fost conceput într-un spirit critic și autocritic, ceea ce a determinat ca la discuțiile care au urmat să se înscrie un număr mare de studenți.

A fost apreciată în mod deosebit activitatea pozitivă a comisiei profesionale și a comisiei social-gospodărești, care întotdeauna au răspuns cu promptitudine tuturor problemelor ce le-au avut de rezolvat.

Din darea de seamă și apoi mai clar conturat din discuțiile purtate au reieșit deficiențele activității desfășurate de comisia culturală, care nu întotdeauna a rezolvat în cele mai bune condiții cererile studenților în legătură cu participarea la manifestările culturale.

Mulți participanți la plenară și-au exprimat dorința ca toate acțiunile de muncă patriotică prevăzute în continuare să aibă în vedere în primul rînd organizarea lor minuțioasă, pentru atingerea nemijlocită a scopului dorit și a eficienței ei.

S-a pus, de asemenea, problema participării secretarilor de an la ședințele de consiliu, ei fiind aceia care cunosc cel mai bine situația concretă din anii respectivi, și experiența arată că de cele mai multe ori tocmai ei lipsesc de la ședințele consiliului, fapt care facea ca acestea să-și piardă din eficiență.

Ca urmare a slabei activități, un număr de trei studenți din consiliu au fost revocați. La sfîrșitul plenarei, noul consiliu și-a luat un angajament ferm de rezolvare operativă și la un nivel corespunzător al tuturor problemelor ce-i vor sta în față

NICOLAE FAUR

președintele C.A.S. al Facultății de Mecanică Agricolă

Creșterea spiritului de inițiativă al fiecărui membru al asociației

Ca în fiecare început de an universitar, activul A.S. din Facultatea de Chimie Industrială a analizat munca depusă de Consiliul Asociației Studențești în anul precedent și a jalonat drumul concret pe care va trebui să pășim în viitor.

La lucrările plenarei lărgite au participat tovarășii: prof. ing. V. Cochei, decanul facultății, prof. dr. ing. D. Becherescu, secretarul Comitetului de partid pe facultate, I. Bușe, prim secretar al Comitetului municipal al U.T.C., asistent G. Bogoevici, secretar al C.U.A.S. pe Institut.

Plenara a avut un caracter deosebit și prin măsurile organizatorice menite să elimine din rîndul cadrelor de asociație pe acei care nu și-au făcut datoria, care nu au înțeles că sînt reprezentanții colectivului studențesc.

Un obiectiv esențial al activității noastre viitoare, ilustrat de spiritul în care s-a desfășurat plenara este acela de-a găsi cele mai eficiente soluții problemelor care se vor ivi, precum și corelarea acestor rezolvări cu stimularea spiritului de inițiativă al fiecărui cadru de asociație.

Programul de activități cuprinde în domeniul muncii politico-ideologice acțiuni concrete, printre care cea referitoare la activizarea birourilor A.S. de an capătă o semnificație deosebită în atmosfera efervescentă de pregătire și desfășurare a dezbaterilor.

O atenție deosebită a fost acordată și urmării modului în care studenții se pregătesc pentru dezbateri. În acest sens responsabilii cu presa și cartea politică au importanța sarcină de a asigura o bibliografie corespunzătoare tematicii așese.

Dintre aspectele relativ noi ale muncii noastre viitoare am putea aminti inițierea noii legături multilaterale cu organizația U.T.C. a întreprinderii „Solventul”.

|||||

Studenții anului I vor fi primii beneficiari ai acestei legături prin vizita de inițiere pe care o vom organiza la întreprinderea „Solventul”.

Cu entuziasm a fost primită și chemarea la muncă patriotică pe șantierul „Atelierul școlă” al Institutului. Alături de acest obiectiv stă altul, nu mai puțin important: platforma halebilor de piloți productivi a facultății.

Cei prezenți au apreciat preocuparea Consiliului pentru continuarea tradițiilor științifice și cultural-educative ale facultății. Expresie a acestei preocupări stă schimbul de experiență cu Facultatea de chimie din Cluj.

Tot în spiritul tradiției vom acorda o atenție deosebită activității cercărilor științifice studențești.

Discuțiile au evidențiat modul creator în care activiștii au înțeles recentele documente ale partidului și statului. Mai rămîne ca angajamentele luate să primească coordonatele concretului.

Momentul următor al plenarei l-a constituit revocarea și eliberarea unor membri din consiliu, precum și cooptarea de elemente care s-au făcut remarcate printr-o prezență activă în anii de studiu.

Prezentîndu-se cauzele obiective care au dus la apariția unor astfel de situații neplăcute, consiliul și-a exprimat convingerea că pe viitor asemenea probleme nu vor mai apărea. Avem convingerea că mine vom satisface dezideratul major al societății noastre, de a deveni militanți și specialiști formați în facultate, afirmați în producție.

MIRCEA POPESCU
președintele C.A.S. al Facultății de Chimie Industrială

La nivelul cerințelor actuale

Anul universitar 1971/72 se desfășoară în spiritul documentelor de excepțională importanță prezentate de secretarul general al P.C.R. — tovarășul Nicolae Ceaușescu, în luna iulie.

În spiritul acestui climat s-a desfășurat la 22 octombrie, plenara lărgită a C.A.S. de la facultatea de electrotehnica. La lucrări au luat parte ca invitați tovarășii: conf. Tiberiu

DIALOG DASCAL - STUDENT

la prima ediție

Interlocutorul nostru, prof. dr. ing. Ion Anton, membru corespondent al Academiei, rectorul Institutului Politehnic „Traian Vuia” Timișoara.

— Cadrul actual al dezvoltării social-politice și economice a României, recentele hotărâri ale conducerii partidului nostru în vederea perfecționării muncii ideologice și educative creează premisele unei dezvoltări impetuoase a învățământului superior din țara noastră. Care ar fi în acest sens direcțiile principale de modernizare a învățământului nostru universitar?

— Potrivit recentelor hotărâri ale partidului, și aici mă refer în mod special la propunerile făcute de secretarul general al P.C.R., tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, propuneri aprobate de Comitetul Executiv al Comitetului Central al P.C.R., și dezbătute apoi în Consfătuirea de lucru al activului de partid din domeniul muncii politico-ideologice și cultural-educative, aş remarcă două direcții fundamentale în ceea ce privește modernizarea învățământului superior.

În primul rând este necesar să se acționeze în sensul dezvoltării bazei materiale, construind și perfecționând laboratoarele, sălile de proiecte, sălile de curs, îmbunătățind condițiile de cazare ale studenților, creîndu-le din toate punctele de vedere condiții optime de studiu.

Se impune apoi o perfecționare a programelor analitice, a cursurilor, a activității universitare în sine, gândindu-mă atât la activitatea cadrelor didactice cât și la studenți, toate acestea reușind, așa cum spunea și secretarul general al Partidului, la o apropiere a învățământului de practică, de viață, de economie.

În al doilea rând, trebuie să acționăm în vederea ridicării omului pe o treaptă superioară, fapt valabil și pentru cadrul didactic, care deși educativ, este necesar să se instruiască din punct de vedere politico-ideologic, dar și pentru student, care trebuie în primul rând să învețe, să depună o activitate profesională profundă și multilaterală, și să se documenteze să se fundamenteze în principile filosofiei marxist-leniniste, să cunoască politica partidului nostru și realizările țării noastre, să participe efectiv la înfăptuirea lor.

— Ce semnificație comportă în acest context meseria de inginer și ce rol îi revine în această etapă de perfecționare a societății socialiste?

— Ingineria este o meserie foarte complexă, multiplele ei

valențe fiind determinate de rolul tot mai important al inginerului în societate. Un inginer trebuie să fie în primul rând un bun meseriaș în specialitatea sa, să fie un specialist cu o înaltă calificare, care să poată concepe și crea mașini și utilaje, materiale, procese tehnologice mai perfecționate, să poată conduce și utiliza tot ceea ce este nou în domeniul său de activitate. Un inginer trebuie să fie astfel pregătit în ramura sa, încât să aibă o viziune a dezvoltării acesteia, nu numai pentru un an-doi, dar chiar pentru zece-douăzeci de ani.

Un inginer este în primul rând un om care își desfășoară activitatea sa între oameni; majoritatea categoriilor de ingineri fie că activează în producție, în cercetare sau învățământ, fiind promotorii științei și tehnologiei, sint totodată conducătorii unor echipe, unor grupuri de oameni. De aceea, un inginer trebuie să fie în primul rând OM, om care trăind între oameni, conducându-i și coordonându-i, să se apropie de aceștia, să-i stimeze și să-i prețuiască, căci numai în acest fel rezultatele muncii sale vor fi complete.

Un inginer trebuie să cunoască nu numai știința și tehnica, el trebuie să aibă un înalt orizont cultural, filosofic, și în special politico-ideologic, căci numai în acest fel va putea îmbina cât mai rapid rezultatele tehnice cu necesitățile economice, slujind în acest mod la înfăptuirea obiectivului final al frământărilor partidului nostru, al oamenilor muncii, al întregului nostru popor, acela de a ridica la cel mai înalt nivel standardul de viață, acela de a făuri o societate socialistă multilateral dezvoltată.

— Acceptând cele două forme de caracterizare a studenției-clasă de vîrstă și stare de spirit și fiind seama că scopul școlii noastre superioare este crearea unor generații de specialiști cu înaltă calificare, a unor militanți activi, angajați conștient în realizarea idealurilor socialismului, care considerăm că sint căile pe care se poate ajunge la realizarea acestui deziderat?

— Natural, despre studențimea noastră putem afirma cu convingere că reprezintă o generație tină, caracterizată prin spirit de dăruire, prin elan și entuziasm în abordarea și realizarea unor probleme; dacă toate aceste energii și valențe intelectuale vor fi canali-

zate în vederea realizării țelurilor înalte spre care se îndreaptă poporul nostru sub îndrumarea partidului, dacă ele vor fi înălțate la nivelul valorilor ce pot fi date de această generație, atunci vom realiza un dublu scop.

În primul rând am reuși să dăm o satisfacție deplină acestei generații avîntate, pline de dorința unor mari realizări pe toate planurile existenței umane, și în al doilea rând, am crea posibilitatea unei armonioase integrări a tineretului în efortul depus de poporul nostru în vederea construirii unei societăți superioare.

Trebuie însă să arătăm că studenților noștri, pe lângă aceste calități, am spune native, le este necesară o educație în spiritul unei discipline ferme în muncă, a unei seriozități conștiente de rolul ce le revine; căci trebuie să deprindem tineretul nostru cu ideea că el va fi acela care va prelua ștafeta din mâinile generației mai vîrstnice, asigurînd viitorul de mîine al țării, în mersul ei neabătut spre progres. Iar pentru îndeplinirea acestei datorii de onoare ce revine generației tinere nu este suficient doar elanul și dăruirea, trebuie în primul rând să aibă o pregătire profundă, multilaterală, să aibă o personalitate puternică, conștientă de faptul că marile realizări sint obținute însumînd rezultatele muncii perseverente de zi cu zi a fiecărui individ în parte, subordonînd totul năzuințelor comune, țelurilor înalte care animă poporul nostru.

— Una dintre coordonatele de bază ale viitorului specialist constă în imbinarea cunoștințelor teoretice cu cele practice. Am dori în acest sens să ne formulăm câteva concluzii referitoare la modul în care s-a desfășurat practica în producție pînă acum în institutul nostru, precum și perspectivele care există în această direcție.

— În ceea ce privește practica în producție, aş dori să spun că în ultimii ani, au fost mari frământări în institutul nostru, la nivelul Ministerului Învățămîntului și chiar al Comitetului Central, pentru a mări gradul de eficiență al practicii, pentru ca ea să nu fie doar un element formal în cadrul programei de învățămînt. Desigur că au fost obținute și rezultate pozitive la unele specialități, însă acestea sint minore față de ceea ce ar trebui să însemne această perioadă de instruire în bagajul de cunoștințe al viitorilor specialiști. După toate aceste căutări s-a ajuns la o formă, care mie, mi se pare calitativ superioară celei vechi. Evident că nivelul la care se va ridica depinde în primul rând de noi, cadrele didactice, de conducerea institutului și a facultăților, dar depinde în aceeași măsură și de studenți, de modul în care ei vor trata această nouă formă, de seriozitatea cu care ei vor aborda pe întreaga ei perioadă de desfășurare practica în producție.

Faptul că anii I și II vor presta o practică concretă în atelierele școlii; anul acesta la noi în atelierele întreprinderilor și școlilor din localitate și mai puțin în institut, anul viitor sperăm să avem fericite ocazii de a realiza și noi o clădire și o dotare corespunzătoare pentru atelierul școlii și astfel desfășurarea practicii să se facă la un nivel mai ridicat. În acest mod, studenții anilor I și II vor acumula cunoștințe și deprinderi specifice unor ac-

tivități practice, care le vor fi absolut necesare atunci cînd, ingineri fiind, vor fi puși în situația de a conduce muncitorii și tehnicienii, de a soluționa corespunzător o serie de probleme legate de activitatea productivă. În același timp, această practică va contribui la o educare în spiritul muncii, completînd în acest fel ansamblul elementelor de formare multilaterală a noului inginer, demn de etapa pe care o trăim.

În legătură cu practica în producție a anilor III, IV și V, și mai ales a ultimilor doi, încă de pe acum, prin faptul că s-au introdus cele 4 ore de practică săptămînală, se poate spune că a cîștigat foarte mult. Cunoșc deja cadre în care studenții participă efectiv la realizarea unor obiective cu caracter practic, legate de proiectare sau cercetare științifică în cadrul unor acțiuni de colaborare cu producția. În acest fel, studentul nu mai participă doar sporadic la desfășurarea unor astfel de activități, mai mult sau mai puțin semnificative în cadrul cercurilor științifice, ci în mod organizat are posibilitatea să presteze o muncă de nivel superior. Din discuțiile avute la nivelul catedrei pe care o conduc, precum și cu alte cadre didactice din institut, am putut remarca faptul că studenții sint entuziasmați că au posibilitatea acum să lucreze cot la cot cu cadrul didactic, să-și îmbogățească în felul acesta cunoștințele și experiența, să-și valorifice eventual unele idei creative.

Cred că acest început va putea fi în continuare dezvoltat și ridicat la o treaptă mult superioară atunci cînd în cadrul atelierului școlii va exista posibilitatea creării unor prototipuri, a unor mașini serie O, a unor instalații care să fie apte de producție, economiei, care să poată fi valorificate și din fondurile obținute să dezvoltăm baza materială a atelierului școlii și să stimulăm pe acei studenți care se remarcă în mod deosebit. Personal, sint adepții acestei noi forme, și dacă nu va reuși, inovativii vom fi noi înșine, dascăli, și studenți la un loc. Avem sprijin la ora actuală nelimitat, atât din partea comitetului de partid, cât și din partea ministerelor de resort, care sint dispuse să ne ajute în construirea și utilizarea atelierului școlii, așa încît, sperăm noi, în cel mai scurt timp posibil vom fi în măsură să concretizăm practica cele arătate mai sus.

— Etapa actuală de dezvoltare a științei și tehnicii presupune din partea studentului un efort susținut de sintetizare și acumulare cantitativă și calitativă a cunoștințelor. Considerați, din acest punct de vedere, ca fiind deficiente metodele actuale de examinare? Se poate considera în acest context introducerea sistemului de punctaj, oarecum școlăresc, ca fiind o soluție?

— În legătură cu notarea, părerea mea este următoarea: Dacă toți studenții ar fi conștienți la maximum de sarcinile care le revin și ar munci sistematic, zi de zi, atunci problema aceasta, a examinării și notării cunoștințelor, ar fi foarte simplă. Atît timp cît mai persistă la tinerii studenți o doză de neorganizare a activității lor, de comoditate, atît timp cît există diferențe mari în pregătirea studenților, lacune cu care aceștia vin din liceele de cultură generală sau de specialitate, atît timp cît nu avem un alt mijloc de cordonare și controlare a procesului instructiv, părerea mea este că, deocamdată, trebuie să folosim o formă de verificare a cunoștințelor, însă care ar fi cea mai bună, cea mai edificatoare, este o chestiune la care nu pot da un răspuns exact. În orice caz, părerea mea personală este că ar trebui, în cadrul unei acțiuni comune, la care să participe cadre didactice și studenți, să găsim forma cea mai potrivită. Formele vechi au și ele avantaje și dezavantaje lor. Punctajul, după părerea mea, nu este o formă mai bună decît altele; este într-adevăr o metodă în care dacă se merge cu notarea chiar zi de zi, se pare că se apropie de sistemul școlăresc, specific liceului sau altei forme de învățămînt inferior nivelului universitar. Deoarece la unii studenți și această formă a dat rezultate anul trecut dovedind că are și ea unele avantaje. Repet, care dintre metodele posibile este cea mai bună, cea mai eficientă, este încă greu de stabilit. Personal, aş fi fericit să aplicăm cît mai puține metode de verificare pe parcurs, în sensul ca activitatea să se desfășoare fără ca verificarea să apară ca un act distinct; și totuși în final să putem avea o părere cît mai exactă despre studentul respectiv, despre fiecare student.

— Se vorbește mult despre rolul cercetării, al cercurilor științifice studentești în formarea viitorului inginer. Se pare însă, că independența de cercetare, autonomia de crea-

(Continuare în pagina n. 1-6)

Dialog dascăl-student

(Urmare din pag. a IV-a)

ție a studentului sint aspecte doar sporadic semnalate, de cele mai multe ori activitatea în cadrul cercurilor științifice reducându-se la o acțiune de documentare, de cercetare bibliografică a unor fenomene cunoscute deja, factorul originalitate fiind în mare măsură neglijat. Am fi interesați să aflăm dacă în institutul nostru există premisele unei perfecționări a activității cercurilor științifice în sensul unei contribuții mai reale din partea studenților?

— În legătură cu cercurile științifice părerea mea este că în institutul nostru — au obținut unele rezultate interesante. Au fost studenți de la toate facultățile, și cu cunosc acest lucru, care au muncit serios, au depus eforturi susținute și pe merit au obținut rezultate care au fost apreciate la diferite reuniuni în cadrul institutului sau chiar la nivel național. Totuși judecând în ansamblul ei această problemă a cercurilor științifice părerea mea este că în ea a fost și există încă mult formalism: de multe ori înscriem în cercurile științifice studenți cu note slabe, angrenându-i în activități de cercetare în momentul când ei ar trebui să depună un efort mai susținut la școală și mai puțin în munca de creație, pe urmă chiar studenții buni sînt lăsați pe seama unor cadre didactice mai puțin experimentate, asistenți sau șefi de lucrări și mai puțin a unor conferențieri și profesori; abia s-a crezut din partea noastră că studenții ar putea în primul rînd să dezvolte numai o activitate de creație originală, ceea ce iarăși a fost o greșeală.

După părerea mea consider că și în cadrul cercurilor științifice, în primii ani trebuie să depună o activitate de ucenicie întrucît și cercetarea este o meserie care trebuie mai întâi învățată și abia apoi, treptat, munca să se ridice la un nivel superior. Munca de cercetare presupune cunoștințe vaste, profunde, un efort susținut, o muncă continuă și perseverentă, căci fără aceste condiții este imposibilă obținerea unor rezultate deosebite. Din această cauză nu trebuie să pornim de la ideea că studentului i se pot încredința de la început probleme minune, el trebuie educat, inițiat mai întâi în tainele acestei meserii deosebit de complexă și delicată.

Trebuie să pornim de la ideea că antrenînd cît mai mulți studenți în activitatea de cercetare este necesar să le

trezim și să le menținem apoi încrederea în forțele proprii, să le acceptăm ideile bune pentru că este un fapt real că și studenții pot avea uneori idei deosebit de valoroase, lucru pe care eu din experiența mea de conducător al cercului de Mașini hidraulice, timp de aproape zece ani de la înființarea lui, pot să-l confirm cu convingere.

În condițiile actuale eu găsesc că îmbinarea practicii în producție cu cercetarea științifică ar fi foarte utilă. Acum studentul are un anumit program în cadrul căruia el poate sta alături de profesor și poate aborda diverse teme; așa cum am arătat studenții anilor mari pot fi încadrați în unele responsabilități ale cadrelor didactice, în probleme care privesc colaborarea cu producția. În felul acesta cred eu, vom reuși să dăm o mai mare greutate cercetării științifice studențești, să o facem mai atractivă, mai interesantă.

— Ținînd seama de valențele complexe pe care le comportă activitatea de educație și instruire a studentului, care ar fi raportul și modul în care ar trebui să conlucreze în vederea acestei acțiuni, organizația de partid, corpul profesoral și asociațiile studențești din institut?

— Desigur că, în activitatea de educare a studenților elementele fundamentale sînt date de conlucrarea cadru didactic — student, aceasta trebuind să se desfășoare urmînd liniile directoare și indicațiile pe care le avem din partea partidului și statului nostru. Un rol deosebit revine de asemenea Asociației Studențești, consiliilor profesionale, cadrelor, conducătorilor facultăților și institutelor care trebuie să fie coordonate în permanență de către organizația de bază.

În privința educației studenților, după părerea mea, la toate aceste forme organizatorice trebuie să se adauge un sistem de lucru mai unitar, mai direct, întrucît se lucrează de multe ori în planuri diferite urmînd programe diferite care de multe ori se suprapun, neobținîndu-se efectul scontat. Este necesar să avem un plan bine sistematizat care să vizeze în primul rînd chestiunile de fond și mai puțin cele de formă, contribuind la o coordonare cît mai perfectă, la o îndrumare cît mai atentă, competentă, a studenților noștri.

Desigur munca de educație nu se desfășoară numai în ședințe, numai în acțiuni cu caracter general, ci ea trebuie făcută zi de zi, oră de oră; cadrul didactic, organul de a-

sociație și cel de partid trebuind ca în fiecare moment în mijlocul studenților, în mijlocul aceluia cu care trăiește, să imprime linia partidului nostru, a statului nostru. Nu aș vrea să dau exemple, însă de multe ori persoane cu responsabilități în ceea ce privește munca de educare a studenților trec pe lângă situațiile reprobabile fără a lua măsuri, fără a arăta ce trebuie făcut.

Un rol important îl are conducătorul de grupe mici de studenți. El trebuie să fie nu numai omul care îl îndrumă pe student în crearea unui stil de muncă în activitatea profesională, care îl controlează, nu trebuie să fie numai omul care-l însoțește pe student la diverse spectacole; el trebuie să fie factorul de bază în munca de educație a studenților din grupa sa. Dar să nu uităm, încă o dată, că toți avem datoria să contribuim în orice moment la realizarea acestui lucru.

— Ne aflăm în fața unui an universitar care se va desfășura sub marca recentelor hotărîri ale partidului și statului nostru în vederea perfecționării învățămîntului: an în care noi toți va trebui să facem o măsură concretă a posibilităților noastre la nivelul înaltei exigențe și datorii ce ne revin.

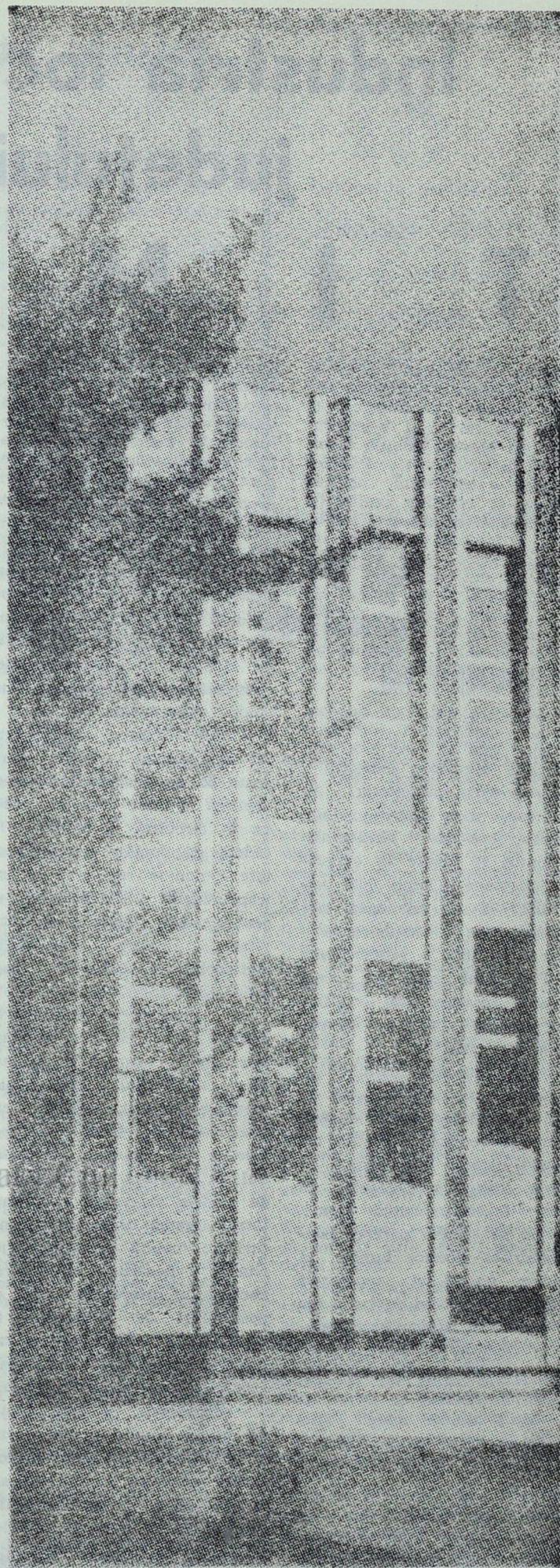
Dacă cu acest prilej, dumneavoastră, ca dascăl al nostru, ca rector al acestei școli politehnice de remarcabile tradiții, doriți să ne transmiteți nouă, studenților, ceva?

— Părerea mea este că la începutul anului universitar noi ar trebui să canalizăm toate energiile studenților, toate dorințele lor de a fi la cel mai înalt nivel, toate energiile și experiențele cadrelor noastre didactice, aș spune, ale institutului nostru, în vederea obținerii unor rezultate cît mai valoroase în toate domeniile de instruire și educare a studenților.

La început de an, aș mulțumii tuturor aceluia care ne-au ajutat, într-o formă sau alta, studenți, cadre didactice, personal tehnic-administrativ, pentru a pregăti începutul acestui an universitar în cele mai bune condiții, aș felicita pe toți studenții care au încheiat anul trecut cu rezultate excepționale, dovedind o pregătire serioasă din toate punctele de vedere și aș dori ca la sfîrșitul acestui an să pot felicita pe majoritatea absolută a studenților, a cadrelor didactice, pe toți aceia care își desfășoară activitatea în cadrul acestui institut.

Vă doresc tuturor un nou an cît mai rodnic în realizări și succese depline în activitatea dumneavoastră.

Interviu realizat de
DAN DUBINA

Facultatea de mecanică

cum
a
g
n
laudae

Luni 4 oct. a.c. în sala senatului Institutului Politehnic „Traian Vuia” a avut loc festivitatea de premiere a studenților cu deosebită activitate profesional-obștească. Festivitatea s-a bucurat de prezența membrilor biroului senatului: prof. dr. ing. Ioan Anton, rector I.P.T., prof. dr. ing. Ioan De Sabata, prorector prof. dr. ing. Gheorghe Silaș, prorector, prof. dr. ing. Nicolae Bogoevici, prorector, prof. dr. ing. Șora Constantin, Ioan Boldea, președintele C.U.A.S.

După momentul emoționant al premierii a avut loc apoi, între conducerea institutului și studenți, într-o atmosferă de călduroasă simpatie și reciprocă prețuire, un util schimb de păreri referitor la unele probleme de învățămînt, la aspecte ale vieții studențești în general.

Salutăm cu entuziasm această frumousă inițiativă a conducerii institutului, remarcabilă atît prin valențele simbolice pe care le comportă, prin acțiunea stimulativă, pilduitoare pe care o generează, cît mai ales prin posibilitatea realizării unei legături mai strînse între conducerea școlii noastre politehnice și studenți, inaugurînd în acest mod, la o scară mai generală sperăm noi, un sincer dialog dascăl-student, menit să contribuie pozitiv la desfășurarea procesului de instruire și educație în cadrul acestei politehnici.

Menționînd că festivități asemănătoare au avut loc și la nivelul decanatelor și felicitîndu-i pe toți cei premiați încă odată, menționăm mai jos pe cei 28 de laureați ai tutului de cei mai buni studenți ai institutului nostru pe anul universitar 1970/71:

FACULTATEA DE MECANICĂ

1. Anton Anton	anul	V	media	9,88
2. Savii Gheorghe	"	V	"	10,00
3. Kosa Adalbert	"	V	"	9,98

4. Luca Gheorghe	"	III	"	9,75
5. Weizer Horst	"	III	"	9,76
6. Lucaciu Viorel	"	II	"	9,92

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

1. Andea Petru	anul	V	media	9,76
2. Babescu Marius	"	V	"	10,00
3. Bica Anca	"	V	"	10,00
4. Tirjoianu Dorina	"	V	"	10,00
5. Ilea Rodica	"	III	"	9,87
6. Patriciu Victor	"	II	"	9,90

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

1. Maa Teodor	anul	V	media	9,71
2. Stoian Valeriu	"	V	"	10,00
3. Rădulescu Aurora	"	IV	"	9,66
4. Dubină Dan	"	III	"	9,80
5. Tritz Horst	"	III	"	10,00

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

1. Almășan Valer	anul	V	media	9,60
2. Buțiu Carolina	"	V	"	9,54
3. Cotarcă Livia	"	III	"	9,50
4. Gherman Nicolae	"	III	"	9,88
5. Groșanu Lucian	"	III	"	10,00
6. Chiroșca Valentin	"	II	"	9,40

FACULTATEA DE MECANICĂ AGRICOLĂ

1. Coșa Ion	anul	V	media	9,85
2. Gîrjob Mircea	"	V	"	9,50
3. Laza Cornel	"	V	"	9,60
4. Faur Nicolae	"	III	"	9,45

SECȚIA DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM

1. Libal Margareta Terezia	anul	II	media	9,03
----------------------------	------	----	-------	------

Industria locală a județului

T I M IȘ

București. Inceput de toamnă. Complexul expozițional din Piața Școlii găzduiește în aceste zile cel de-al V-lea Pavilion de Mostre. Amplă manifestare expozițională. Pavilionul este o adevărată oglindă în care se răsfring realizările și preocupările științei, industriei, agriculturii și artei românești. Pe o vastă suprafață de teren sînt amplasate pavilioanele celor 39 de județe ale țării. Pentru cititorii ziarului nostru am solicitat un interviu șefului standului industriei locale județene Timiș, tov. ing. IANOVICI FRANCISC.

— Tovarășe ing. care au fost celelalte manifestări anterioare de acest gen și care este scopul unei asemenea expoziții?

— Asemenea manifestări au avut loc și în trecut. Multe produse care pot fi văzute aici au putut fi văzute la expoziția județeană Timiș 1967 sau la EREN-69. O asemenea manifestare, de o asemenea amploare, pe care o vedem aici în Pavilionul industriei locale de stat, reprezentînd realizările fiecărui județ în parte, nu a mai avut loc.

Scopul acestei manifestări, al acestei expoziții, constă de fapt în realizarea unei legături directe a realizatorilor din industria noastră județeană cu opinia largă a maselor. În acest fel, în spiritul criticii, sperăm să oținem părerea consumatorilor acestor bunuri, să sondăm gustul și tendințele viitoare, să găsim forme noi de desfacere a acestor produse în final să satisfacem cererile mereu crescînde ale populației noastre.

— Mulți dintre colegii mei de azi, se vor ocupa probabil mîine de organizarea unor astfel de expoziții. Știu că ați sosit în București cu mult timp înainte de deschiderea oficială. Cum se desfășoară munca înainte de deschidere, într-o astfel de expoziție?

— Se desfășoară o muncă

intensă, de mai mult de 3 săptămîni. Vă dați seama că organizarea unui asemenea pavilion ridică probleme de arhitectură, prezentare, de etalare a produselor în final o legătură armonioasă a etalării produselor cu spațiile puse la dispoziție și cu întregul ansamblu al expoziției.

— Cîteva cuvinte pentru cititorii noștri în legătură cu pavilionul al cărui director sînteți. Ce produse au fost expuse, cum au fost ele apreciate, cum s-a realizat sondajul în rîndul vizitatorilor?

— Sînt expuse aici peste 200 de produse dintre care peste 50 de produse sînt noi urmînd să intre încă din acest an în circuitul comercial în cadrul standurilor sînt prezentate exponate realizate de întreprinderile noastre din aproape toate ramurile de activitate: ramura construcției, metalochimice, electrice, mobilier, alimentară, etc.

Ca produse semnificative enumăr doar cîteva: o gamă întregă de aparate electrocasnice, hidrozorul pentru alimentare cu apă, boilerul sub presiune de 15 l, uscătorul electric de prosoape, interfonul de locuință, noile produse de zidărie și pavaj realizate într-o gamă diversă. 5 garnituri de mobilă produse majoritatea pentru satisfacerea confortului diferențiat adică cu posibilități de amplasare în spații mai reduse și totuși foarte confortabile, materiale sportive, mase plastice, jucării.

— Pavilionul a fost vizitat de înalta conducere de partid și de stat. Ce aprecieri au fost făcute cu acest prilej și care au fost cîteva dintre indicațiile date?

— Cred că despre aprecieri putem vorbi cel mai bine, în general, adică referindu-ne la întreg complexul expozițional

Aprecieri legate de anumite județe, de standuri sau întreprinderi au fost făcute în timpul vizitei și vor fi făcute și pe parcurs pînă la închiderea expoziției. Trebuie să știți că zilnic sîntem vizitați de o serie întregă de personalități ale vieții politice, economice sau culturale atît din țară cît și de peste hotare. Aprecierile au fost pozitive atît în ceea ce privește calitatea produselor cît și în modul lor de prezentare. Am primit indicații deosebit de valoroase, ca pentru anii care urmează să se extindă aceste manifestări expoziționale și în cadrul județelor, țînînd seama atît de realizările industriei republicane cît și a industriei locale, expunerea produselor să se facă în comun, reprezentînd astfel întreaga viață economică a județului respectiv.

— Timișoara este unul din cele mai dezvoltate centre universitare din țară. Concentrîndu-se datorită acestui fapt un înalt potențial științific este normal ca acest lucru să se răsfrîngă și asupra economiei județului. Care sînt legăturile dintre industria locală județeană Timiș și Institutul Politehnic?

— Legătura este multiplă. Trebuie să arăt că în mai multe ramuri avem colaborări valoroase cu acest institut și în special în probleme legate de activitatea științifică, de activitatea de laborator. Ori de cîte ori am solicitat sprijinul cu aparatul, asistență, etc am fost ajutați. Astfel la realizarea produșilor chimici sau la omologarea aparatelor electrocasnice avem legături permanente cu catedre din cadrul facultăților respective. La realizarea maselor plastice termorigide cum ar fi segmentii de frinare pentru autoturisme

al 5-lea PAVILION DE MOSTRE

le DACIA avem o strînsă legătură cu catedra de material rulant. Colaborarea industriei-institut este într-un cuvînt rodnică.

— Pentru ca un absolvent, un tînăr inginer să lucreze în cadrul industriei locale i se cer o serie de calități aparte, sau el desfășoară o muncă identică cu colegii săi din industria republicană?

— Industria locală de stat are un specific diferit și de cele mai multe ori necunoscut de către tinerii absolvenți. În cadrul județului nostru în industria locală activează peste 100 de ingineri, marea majoritate provenind de la I.P.T.

Unui inginer absolvent, indiferent din ce ramură, construcții, mecanică, electro, i se cer pe lîngă cunoștințele generale multiple, o formare specială pentru a putea lega și imbrina armonios toate aceste ramuri și cunoștințe lucru care este indispensabil la realizarea bunurilor de larg consum. De asemenea un rol foarte important îl are continuarea activității de cercetare pentru determinarea calității pentru perfecționarea acestor bunuri pentru că ele sînt în final acele produse cu care satisfacem pe de o parte consu-

matorii noștri, pe de altă parte ne onorăm contractele încheiate cu partenerii de peste hotare.

— Tovarășe ing. IANOVICI, dacă puteți să relatați cititorilor ziarului nostru cîteva impresii lăsate de vizitatorii străini.

Pînă în prezent nu au fost centralizate toate părerile și sugestiile lăsate în cărțile de onoare de către vizitatorii străini. Dar din discuțiile pe care le-am purtat cu reprezentanții ai unor întreprinderi, instituții, firme, pot afirma că am cules multe, foarte multe impresii elogioase. Dar în final ele se vor concretiza prin contractele pe care le vom încheia. (ați observat că luni Pavilionul este închis accesului public — atunci au loc discuții, se încheie contracte, se realizează tranzacții comerciale). Aceste contracte încheiate prin intermediul întreprinderilor noastre de comerț exterior „ILEXIM” vor trebui să oglindească de fapt aportul și respectiv aprecierile de care ne bucurăm pe piața mondială.

— Tovarășe inginer în numele cititorilor revistei „MICRON” vă mulțumesc pentru interviul acordat cu acest prilej.

MICRON PROGRAM

Intrăm în cel de-al patrulea an de apariție al revistei Micron, cuvenindu-se deci ca la orice început să facem o analiză atentă, obiectivă, asupra realizărilor pe care le avem pînă în prezent și în primul rînd să enunțăm (dacă putem spune așa) cîteva proiecte de viitor.

De la bun început vom sublinia faptul că, încă de la apariția sa Micronul a înțeles să-și respecte mandatul său de organ al C.U.A.S din Institutul Politehnic „Traian Vuia”, linie pe care o vom urma și în continuare, fiind o necesitate obiectivă pentru orice revistă ce se întîmplează „studentească”

De la primul pînă la ultimul număr Micronul a urmat o linie ascendent calitativă ajungînd azi o revistă matură evident străduindu-și însă carac-

terul ei studentesc. Sîntem, credem, datori să aducem mulțumirile noastre tuturor aceluia care au contribuit la apariția acestei reviste: aceluia care s-au ocupat cu greutățile și lipsa de experiență inerente oricărui început, aceluia care au făcut trecerea între perioada de pionierat și cea din prezent. Și aici vom fi în asentimentul tuturor exprimîndu-ne în mod deosebit stim și recunoștința față de acela care a fost pînă mai ieri redactorul șef al Micronului, actualmente inginerul Adrian Novac.

Evident există și aspecte care ar trebui criticate, nu o vom face în mod direct, deoa-

rece considerăm că din prezentarea programului de viitor vor rezulta în mod implicit prin comparație cu ceea ce este revista în prezent și actualele ei lipsuri, iar aceasta fără a avea pretenția că ne le vom elimina pe toate.

Revista Micron își va orienta astfel tematica sa încît prin abordarea unui complex de probleme politice, ideologice profesionale și culturale, să devină o pirghie de educare comunistă a studenților. Este necesar să pornim situîndu-ne pe platforma deschisă de recente propuneri ale secretarului general al P.C.R. tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU o puternică ofensivă ideologică

în rîndurile studenției noastre, explicînd și punînd în același timp în discuție o serie de aspecte ale vieții politice și economice.

Trebuie în acest sens să creștem combativitatea revistei astfel încît ea să devină un factor activ cu implicații concrete în desfășurarea activității studenților în cadrul institutului nostru. Considerăm pentru realizarea acestui scop ca fiind nimerită organizarea de anchete și mese rotunde cu o problematică cît mai diversă astfel încît să surprîndem fenomenul studentesc în întreaga complexitate a trăsăturilor sale.

Dorim de asemenea ca revista noastră să devină un cadru

propice pentru dezvoltarea relațiilor cadru didactic student urmînd să acordăm un spațiu larg confruntării directe, dialogului sincer, deschis, cu dascălii noștri, care sperăm noi, vor răspunde pozitiv la solicitările noastre.

O importanță deosebită vom acorda problemelor de ordin profesional insistînd la acest capitol atît asupra aspectului informativ dar mai ales asupra investigației în rîndurile studenților spre a depista o gamă cît mai largă de sugestii și observații în legătură cu procesul de învățămînt: va fi și acesta, desigur, încă un sector în care combativitatea revistei va trebui să crească.

Un loc însemnat în paginile revistei va fi constituit de creația literară originală. Menți-

REDACTIA

(Continuare în pag 7)

Program de activități pe semestrul I al anului universitar 1971-1972

În spiritul tezelor din iulie privind intensificarea activității politico-ideologice de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, al expunerii la Conștiința cu activul din domeniul politico-ideologic, al cuvântării rostite de secretarul general al Partidului la deschiderea noului an universitar, întreaga activitate a asociațiilor studențești din institut va urmări activizarea întregii mase de studenți la traducerea în viață a măsurilor ce vor ridica școala superioară la cerințele majore ale societății noastre.

În acest scop C.U.A.S. stabilește următoarele măsuri:

1. C.U.A.S. va coordona și sprijini concret pregătirea și desfășurarea adunărilor de dezbateri și alegeri din luna octombrie, astfel ca acestea să constituie un prilej de analiză critică, de conturare a perspectivelor activității viitoare.

a) În acest scop toți membrii consiliului vor participa la instructajul pe facultăți, la întocmirea materialelor pentru adunările generale de an.

b) C.U.A.S. va coordona ședințele de activ la nivelul facultăților și institutului. Va fi asigurat controlul minuțios al planurilor de activități ale C.A.S. pe facultăți. Acestea vor fi completate în ședințele de activ și cu concluziile ce se desprind din adunările generale.

II) ACTIVITATEA POLITICO-IDEOLOGICĂ.

a) Organizarea studiului politico-ideologic al documentelor de partid în mod organizat, pe grupe, constituie baza pregătirii dezbaterilor.

În acest semestru se vor organiza un număr de două dezbateri în lunile noiembrie și decembrie. Comisia ideologică a C.U.A.S. va urmări stabilirea de către C.A.S. cu sprijinul cadrelor de științe sociale și sub îndrumarea comitetelor de partid a tematicii concrete pentru fiecare dezbateri. Planificarea dezbaterilor, inclusiv stabilirea tematicii, a cadrelor de asociație care răspund de organizarea lor, precum și a cadrelor didactice invitate, se va prezenta la comisia ideologică a C.U.A.S. până la 25 ale lunii octombrie, respectiv noiembrie.

b) Biroul C.U.A.S. va recomanda Comitetului de Partid al I.P.T. pe baza propunerilor președinților de C.A.S. cadrele de asociație care vor participa la învățământul de partid organizat pentru studenții membrii ai P.C.R.

c) Informările politice se vor desfășura lunar pe facultăți sau secții, acestea stabilindu-se pe baza propunerilor concrete ale C.A.S. Comisia ideologică va răspunde de asigurarea, cu sprijinul Comitetului de Partid a unui grup de lectori pentru informări politice din rîndul cadrelor didactice, al activiștilor de partid și de stat.

d) Comisia ideologică a C.U.A.S. și cele ale C.A.S. vor asigura mobilizarea activului de asociație la informarea politică organizată la nivelul centrului.

e) În cadrul clubului studențesc vor fi organizate activități consacrate cunoașterii tradițiilor îndelungate ale luptei populare pentru libertate națională și socială, a trecutului glorios de luptă al clasei muncitoare, cunoașterii de către studenți a contradicțiilor profunde, caracteristice lumii capitaliste contemporane. Acțiunile concrete sînt prevăzute în planul comun de activități.

f) Biroul C.U.A.S. va urmări îndeaproape activitatea revistei MICRON asigurînd un bogat conținut politico-ideologic, de oglindire a problemelor concrete ale asociațiilor studențești din institut. În acest sens ședințele lunare de birou vor analiza conținutul fiecărui număr al revistei.

g) Comisia ideologică va coordona înființarea de către C.A.S., sub îndrumarea comitetelor de partid din facultăți și a cadrelor de științe sociale a cercurilor de dezbateri teoretice. În prima ședință de birou din semestrul II se va analiza activitatea acestora și se vor selecta lucrările pentru Colocviul național P.C.R. și organizația revoluționară a tineretului.

h) Comisia ideologică va controla efectuarea abonamentelor la revistele VIATA STUDENȚEASCĂ și MICRON.

III) ACTIVITATEA PROFESIONAL-ȘTIINȚIFICĂ.

a) Comisia profesională a C.U.A.S. va urmări rezolvarea propunerilor înaintate C.U.A.S. și conducerii institutului în cadrul adunărilor generale și ședințelor de activ și va informa președinții C.A.S. la întîlnirea săptămînală de stadiul rezolvării acestora.

b) Comisia profesională va informa Biroul C.U.A.S. asupra desfășurării ședințelor operative lunare ale grupelor. În mod obligatoriu membrii C.U.A.S. vor informa în scris comisia profesională cu privire la problemele ridicate în ședințele grupelor din care fac parte.

c) Comisia profesională va urmări realizarea la facultăți a unor mijloace de agitație vizuală:

- schimbarea operativă a panourilor de onoare;
- asigurarea unui conținut concret, mobilizator materialelor prezentate la gazele profesionale.

d) Pe baza sesizărilor studenților privind acoperirea cu manuale și cursuri și a evaluării fondului de manuale și cursuri existente în biblioteca institutului, comisia profesională va întocmi un referat privind necesarul de reeditări și editări de cursuri noi la nivel și central. Pînă la 10 noiembrie propunerile vor fi prezentate conducerii institutului și comisiei profesionale a Consiliului U.A.S.R. pentru a se propune includerea lor în planul editorial pe 1972.

e) Comisia profesională va întocmi un studiu, pe baza consultării studenților, asupra eficienței modului actual de funcționare al bibliotecii, pe baza căruia se vor face propuneri de îmbunătățire care vor fi prezentate conducerii institutului.

f) Comisia profesională va coordona organizarea de către C.A.S. din facultăți a unor acțiuni de îndrumare a studenților din anul I pentru adaptarea la stilul de muncă universitar. În același sens se va publica în revista MICRON un „Ghid al studentului din anul I”.

g) Biroul C.U.A.S. va îndruma activitatea reprezentanților studenților în Senatul institutului, asigurînd o prezență activă, documentată a acestora.

h) C.U.A.S. va urmări realizarea de către C.A.S. a planurilor de acțiuni comune cu Comitetele U.T.C. din întreprinderi, folosindu-se în acest sens și perioadele de activitate practică a studenților în întreprinderile respective.

i) Comisia profesională va întocmi o sinteză a informărilor birourilor A.S. de an privind desfășurarea activității practice în întreprinderi. Propunerile de îmbunătățire ce vor rezulta vor fi prezentate conducerii institutului.

j) Biroul C.U.A.S. va întocmi un proiect de organizare și funcționare a unui „Centru studențesc de studii și proiectări”,

solicînd sprijinul conducerii institutului pentru realizarea lui practică.

k) Comisia profesională va răspunde direct, împreună cu C.A.S. de la facultatea de mecanică de desfășurarea secției de T.C.M. a Conferinței naționale studențești.

l) C.U.A.S. cu sprijinul conducerii institutului va asigura toate condițiile pentru buna desfășurare și organizare a „Primei sesiuni a tinerilor ingineri și cercetători studenți”.

m) În ședința de birou din luna decembrie, comisia profesională va prezenta un referat privind situația activității în cercurile științifice, stadiul de elaborare a lucrărilor, orientarea tematicii către problemele concrete. La această ședință vor fi invitați să participe studenții responsabili de cerc și cadre didactice conducători de teme. În aceeași ședință se vor selecta lucrările ce vor fi prezentate la sesiunea pe institut din luna aprilie.

III) ACTIVITATEA CULTURAL-EDUCATIVĂ

a) Activitatea cultural-educativă se va desfășura pe baza unui plan comun a C.U.A.S., Comitetului de Partid și conducerii institutului care detaliază acțiunile organizate în acest an universitar. Pentru realizarea acestui plan comun, comisia culturală va avea în vedere următoarele măsuri:

a) Realizarea de contracte cu instituțiile de artă din oraș pentru cumpărarea de spectacole, popularizarea și distribuția operativă în rîndul studenților a biletelor de spectacol.

b) Urmărirea realizării de către comisiile culturale de la nivelul C.A.S. a acțiunilor de care răspund acestea prin participarea efectivă la realizarea lor a unui membru al comisiei culturale a C.U.A.S.

c) Organizarea efectivă concretă a acțiunilor programate în cadrul clubului sau la nivelul institutului.

d) Popularizarea eficientă, din timp a tuturor activităților organizate pe baza unui material adecvat (afișe, program etc.).

e) Formarea unui colectiv de organizare a reuniunilor studențești și îndrumarea lui efectivă în vederea asigurării unui conținut radical îmbunătățit.

f) Sprijinirea C.A.S. în vederea realizării tradiționalelor manifestări consacrate anilor I.

g) Organizarea la Institutul de subingineri din Reșița a „Balului bobocilor”.

h) Reorganizarea formațiilor artistice ale institutului, stabilirea unui colectiv de instructori competenți și a unui permanent adecvat unor formații studențești. Se va urmări permanent de către șeful comisiei culturale și directorul clubului asigurarea unor condiții de pregătire (program riguros de repetiții, spectacole în centrul universitar și în alte localități) pentru prezentarea la nivelul cerințelor.

IV) ACTIVITATEA SPORTIVĂ, TURISTICĂ ȘI DE PREGĂTIRE PENTRU APĂRAREA PATRIEI.

a) Comisia sport a C.U.A.S. își va constitui un activ permanent de organizare a competițiilor prevăzute în calendarul sportiv studențesc.

b) Comisia sport va urmări asigurarea unei mai bune legături cu Clubul sportiv „Politehnic”. În acest sens membrii Biroului C.U.A.S. vor participa la activitatea birourilor de secții, iar pe baza cunoașterii situației concrete se vor lua măsuri de sprijinire efectivă a activității de performanță.

c) Comisia sport va asigura distribuția de bilete cu reducere și organizarea de excursii la meciurile echipei de fotbal „Politehnic”, formînd un grup de suporteri care să încurajeze în mod sportiv echipa.

d) Comisia turism va coordona activitatea ghizilor și a comisiilor de turism de la facultăți pentru organizarea de excursii montane cu caracter de drumeție și de excursii tematice. În acest sens în cadrul permanenței se vor organiza întîlniri operative cu ghizii în care se vor rezolva toate problemele concrete legate de excursii.

e) Comisia de turism va participa efectiv la organizarea taberelor alpine de iarnă.

V) ACTIVITATEA SOCIAL-GOSPODĂREASCĂ.

a) Adunările de alegeri ale comitetelor de cămin și cantină vor dezbate activitatea educativă desfășurată de asociațiile studențești în anul universitar precedent în cămine și cantine și în raport cu prevederile noului regulament vor stabili măsurile necesare în vederea intensificării muncii educative pentru instaurarea unei atmosfere adecvate pentru studiu și recreere. Comisia socială va sprijini concret prin membrii săi buna desfășurare a adunărilor de alegeri.

b) Comitetele de cămin vor analiza prin intermediul mijloacelor de agitație audio-vizuale informarea studenților asupra evenimentelor politice interne și internaționale, a activităților de asociație; de asemenea vor fi prezentate în mod critic aspecte ale activității din cămin. În acest sens comisia socială pe baza informării comitetelor de cămin va realiza operativ difuzarea prin stația de radio-amplificare a unor materiale privind viața din cămin, vor fi alcătuite gazete de perete și se vor realiza panouri și fotomontaaje.

c) Comisia socială va urmări prin sondaje activitatea studenților de serviciu și modul în care comitetele de cămine și cantine îi coordonează și îi îndrumă. Comisia socială va propune sancționarea acelor care nu-și fac datoria.

d) În vederea rezolvării operative a solicitărilor studenților, comisia socială va întocmi un ghid privind modul de distribuție a mijloacelor de asistență socială studențească, care se va multiplica și difuza facultăților o dată cu permanența de rezolvare a problemelor sociale.

VI) CU PRIVIRE LA VIATA DE ORGANIZAȚIE.

a) C.U.A.S. va organiza instruirea birourilor noi alese pe probleme concrete ale activității în organizațiile A.S. de an, va desfășura o muncă permanentă pentru ca organizațiile de an să devină nivel de bază al întregii activități. În acest sens fiecare membru al C.U.A.S. va răspunde de activitatea anului din care face parte, participînd concret la organizarea tuturor activităților din an.

b) Comisia organizatorică va controla punerea la punct a evidenței și a documentelor de organizație. În acest sens comisia organizatorică va verifica la sediile C.A.S. întocmirea documentelor și modul de păstrare a acestora.

c) Comisia organizatorică va urmări modul de strîngere al cotizațiilor și țînerea la zi a evidenței financiare a C.A.S.

Institutul politehnic

„TRAIAN VUIA”

Uniunea Asociațiilor

Studențești

Consiliul uniunii

Micron program

(Urmare din pag. 6)

onăm în acest sens că vom fi gata să deschidem revista noastră oricărui student și nu numai studenților care vor dori să-și încerce condeiul, cu condiția ca scrierile lor să se constituie într-o literatură angajată, care să reflecte realitățile și idealurile societății noastre într-o literatură care să se facă mesagera problemelor și gândurilor care frămîntă tineretul nostru și care să se situeze pe o platformă de-o înaltă ținută etică și morală. Nu am dori să se înțeleagă greșit această receptivitate a revistei către producțiile literare ca fiind o poartă deschisă mediocrității. Nu, vom căuta ca de la bun început să ne situăm pe o linie de exigență suficient de ridicată, fără a uita totuși că de pe băncile acestui institut vor ieși ingineri și nu literați; fie ca totuși această afirmație să nu fie prea des invocată drept scuză.

Avem în această direcție a creației originale un proiect, pe care poate mulți și mă gîndesc aici la confrății noștri universitari, vor fi tentați a-l categorisi cel puțin îndrăzneț. Este vorba de înființarea unui cenaclu literar sub egida Revistei Micron; nu am fi primul institut politehnic cu atari pretenții.

Dorim să facem pe această cale o invitație de participare la acest cenaclu tuturor celor „meșteri intru scris” și între 6.000 de studenți trebuie să ric și dintre aceștia oricît de ingineri vom fi cu toți mai devreme sau mai tîrziu.

În cadrul coordonatelor tematiche între care căutam să ne situăm nu vom uita, desigur, paginile de divertisment și în mod evident sportul chiar dacă ar trebui să scriem numai și numai despre fotbal.

Am căutat în cele de mai sus să evidențiem a succintă jalonare tematică a problemelor ce le vom aborda în cadrul revistei, urmînd ca unele precizări și modificări să le mai facem și după cîteva discuții cu cititorii pe care urmează să le organizăm nu peste mult timp.

Concluzionînd arătăm că revista studenților din Institutul Politehnic „Traian Vuia” este și va fi, perfecționîndu-se, îndrăznim noi să afirmăm, o revistă cu o problematică multilaterală vizînd toate aspectele vieții studențești, o revistă ce se vrea și trebuie să fie cu o înaltă ținută intelectuală, militînd pentru afirmarea valorilor spirituale din institutul nostru, pentru diminuarea mediocrității și nonvalorii, urmînd o linie ideologică clară și angajată, ocupînd o poziție activă, concretă în viața acestui forum politehnic.

In țara lui HORIA și-a IANU

Vino cu mine prietene, acolo departe pe alte meleaguri și pe drum am să-ți spun și o poveste. E o poveste veche cît pămîntul pe care pășești și întinsă precum ție gîndul. Începe cu „A fost odată” și sfîrșitul ei se pierde în zilele noastre.

A fost odată un pămînt sărac, un pămînt de piatră. Rare

de pe acest pămînt au venit din alte părți sau au crescut odată cu el. Cert este că nu l-au părăsit niciodată, iar dacă strălîm de țară au vrut să le încalce glia s-au ridicat ca un torent de primăvară distrugînd tot ce era dușman în calea lor. Imi a-

Munții Apuseni necunoscuți

erau locurile unde creștea iarba, în schimb erau păduri de brad și stejar a căror vîrstă întrece pe cea a pămîntului. Erau plaiuri golașe, văi deschise în care se zbăteau balauri argintii. Zmeii bîntuiau aceste locuri din toate direcțiile. Cînd veneau din miazănoapte era vreme rea. De veneau din miazăzi se limpezea cerul. Era o bună înțelegere în natură.

Nimeni nu știe dacă oamenii

mîntesc de acei oameni mari, de Horia, de Avram Iancu, care au adunat în piepturile lor toată setea de libertate a moșilor și prin răsufllarea fierbințe au arătat unei lumi întregi mîndria de a fi român. Eu cred că acești oameni au rădăcinile mai adînci decît cei mai bătrîni stejari.

Prietene, ai auzit vreodată pădurea? Pădurea vîiește din rădăcini. Cine nu crede să

un peisaj însoțit sau neliniștet unei zile înnourate. Pe aceste meleaguri nunta omului cu natura a fost o zi binecuvîntată.

Și fiindcă a venit vorba despre munte am să-ți povestesc și eu o nuntă moștească. Mireasa începe pregătirile cu multe zile înainte. Curăță prin casă, își aranjează zestrea, face mincare. Femeile o ajută. În dimineața zilei cu pricina încep să vină rude, săteni, cine vrea. Mirele vine cu doi cai pe care va lua mireasa și zestrea. Se bea rachiu alb îndulcit cu zahăr ars și se mîncă plăcinte, supă de găină, varză cu smîntînă, pul cu ou, prăjitură cu mălai și grîu. Mi-a plăcut supa gălbuie cu tăiței de casă în care parcă fuseseră fierte toate găinile de pe pămînt și plăcînțele cu brînză și unt proaspăt. Poate ție foame, prietene? Pozește la oricare casă de moș și vei primi oricînd o bucată de brînză și unt proaspăt. Dacă ai noroc și de un balmoș ciobănesc atunci nu mai uiți aceste locuri. La masă toată lumea e veselă, mireasa are deja o tribut de gazdă și stăpînă a casei. Totul e firesc iar momentul plecării nu e nicîdecum trist. Numai bucurie pentru ce începuseră tineresc, iar din partea părinților o lacrimă de fericire pentru copiii lor. Nănașa, o bătrînă cu dantură falsă, metalică, dă ultimele sfaturi mirelui (în Apuseni dantura metalică este o podoabă) „Să nu treacă calul muntele înapoi” (asta înseamnă să nu se despartă). „Fata e de casă, știe să gătească, să țeară la război și apoi e mare rușine pentru săteni”. Am văzut zestrea miresei cînd au încercat-o pe cei doi cai. Erau ploczi de lînă în culori vii care nu distonau, erau așternuturi de în brodată în borangic, perine, plăpumi, totul vîdînd arta măiastră a cusutului.

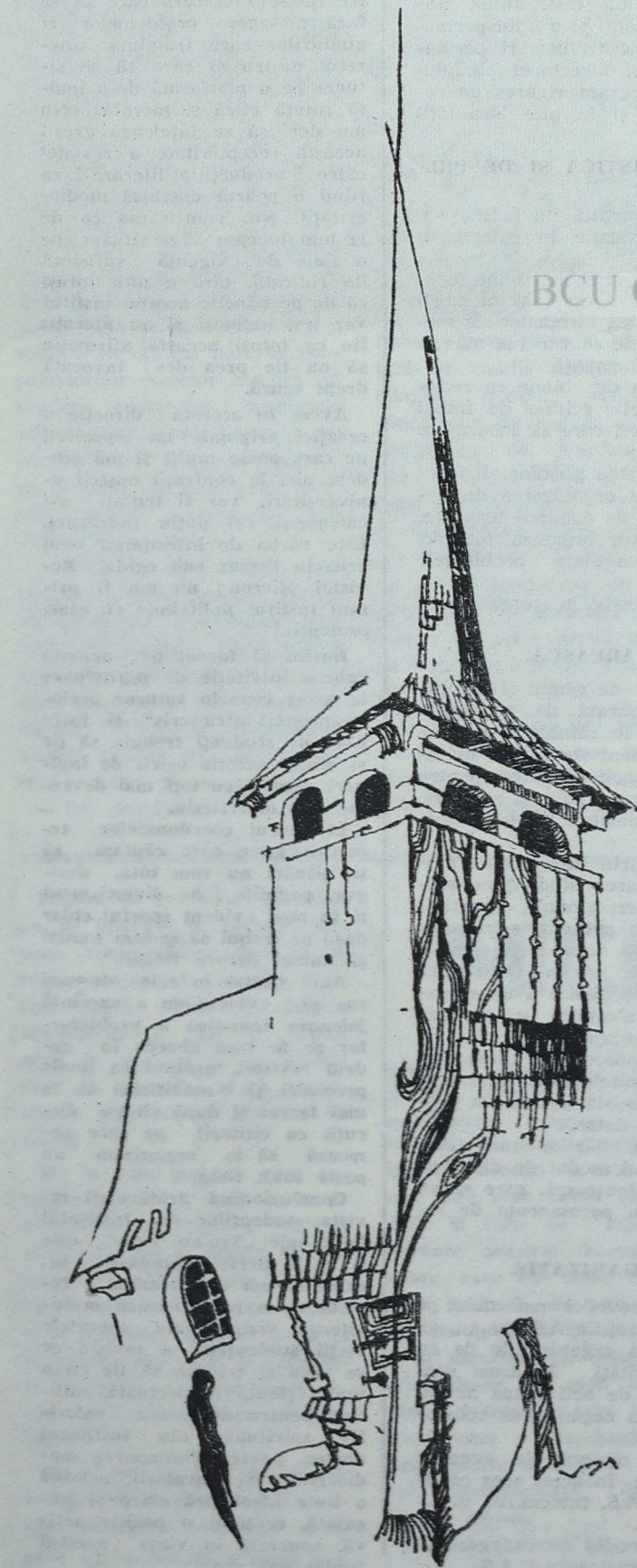
Și cîte n-aș mai putea să ție povestesc. Nu ție-am spus nimic despre caii de munte, despre cîinii lăptoși, ciobănești, despre stîni și povești de ale ciobanilor. Nu pot să-ți cînt o doină de aici fiindcă n-am acel fluier fermecat pe care-l posedă numai camenii acestor locuri.

Locuri sălbatice datorate fenomenelor carstice, ghețari, oieni înflorite nu apar în povestea mea. Poate multe le cunoști și tu, Cetățile Ponorului, ghețarul Scărișoara, Cetățile Rădesei, Focul Viu. Fiecare ar putea fi o altă poveste. Dar te rog pe tine, prietene încercă să o descoperi singur. ție se va părea mult mai frumoasă, iar dacă mi-o vei povesti și mie vei crede poate că ai visat.

Sînt locuri minunate și dacă vei trece pe acolo nu uita oamenii.

Ei sînt Munții Apuseni, minunați.

TUDOR RADU POPA

BCU Cluj / Central University Library Cluj

meargă eu cu mine prin aceste locuri să vadă cum lăstarii tineri înfloresc pe rădăcini adînci, noduroase, cum pruncii cresc din părinți cu aceeași dragoste de viață liberă lîngă pămîntul străbun. I-am văzut de curînd pe acești copii. Sînt bărbați viguroși ce se au la trîntă cu pădurea, sînt femei tinere care-și așteaptă bărbatul cu balmoș proaspăt. Acești bătrîni înțelepți, cu vorba cumpănită și privirea visătoare sînt copiii acestor pămînturi. Am stat de vorbă cu unul dintre ei. Discuția a început despre vreme. Moșul mi-a destăinuit că vremea nu mai ascultă de șemne. Altă dată cînd norii mergeau peste munte era vreme rea. Acum norii merg în toate direcțiile și nu mai știe omul ce să creadă. L-am întrebat despre oameni, despre copii lor.

Oamenii mai mult umblau cu vitele, cu lemnele. Nu prea am văzut bărbați prin sat. Femeile rămîn singure cu gospodăria: cu copiii care dacă sînt prea mici zburdă după ciuperca, ce mai mărișori pe la școală, pînă trec zilele și ajung și ei adevărați bărbați.

Satul lor se numea Iarbă Rea. De mult veniseră niște ciobani de prin părțile Sibiului cu oile la păscut. Acest pămînt se afla chiar sub culmea Bihariei și are pășuni întinse. Oile au murit de gălbează, dar acei ciobani au crezut că iarba era rea și așa a rămas numele satului.

Toate aceste le-am aflat de la moșul bătrîn care n-a pierdut ocazia să mă iscodească despre orașul meu, meseria

mea, despre tineri și multe altele încă. I-am povestit despre viața agitată, despre goana venică după timp, despre arhitectura ca meserie aleasă de mine, despre studenți. Era o lume nouă pentru el și am continuat cu entuziasm. Fără să-mi dau seama l-am spus că atunci cînd ești tînăr orice lucru are farmecul lui, că vrei foarte multe, de fapt totul de la viață. Am observat cum s-a posomorît și m-am oprit. Poate se gîndea la tinerețea lui, poate se gîndea la noi, poate la el că era prea bătrîn, nu știu. Mi-a zîmbit trist mi-a întins mîna, a zis „ziua bună dară” și a plecat țepăn fără a se mai sprijini în toiaș.

Cutreierînd satele moșilor am început să mă frămînte o întrebare. De ce oare satele lor sînt așa răspîndite; de ce acești oameni atît de uniți în idealuri trăiesc departe unii de alții, căci trebuie să știi, prietene, că în Munții Apuseni rar vezi un sat încheiat cu ușițele și casele ordonate. Personal n-am văzut vreunul. La întrebarea mea oamenii ridicau din umeri nedumeriți, alții mai vorbăreți încercau să-mi răspundă. Moșteniseră gospodăria de la părinții lor, că e mai aproape de cer acolo, ba că acolo e pămîntul lui și îi place să fie lîngă el. Mă gîndesc cîtă mîndrie respiră ființa acestor copii ai naturii cînd din înălțime privesc înții zările să vadă ce șemne povestesc apoi pămîntul care-l va hrăni încă un an. Trebuie să trăiești un timp aici pentru a simți aceeași liniște și siguranță, oferită de

AVRAM și-a noastră

Hora lui

Hora

Avram Iancu

Vine Iancu de la munte
 Cu trei mii și șase sute !
 Și Iancul când se cobora
 Turda se cutremura
 Și boierii din grai grăia :
 Iancule, măria ta
 Lasă Turda n-o prăda,
 Că-ți dăm bani cu ferdelea
 Și aurul cu merța !
 Nu-mi dați bani cu ferdelea
 Nu-mi dați bani cu ferdelea
 Nici aur cu merța
 Ci dați domnișoarele
 Să țipe mânușile
 Și să țasă pînzele
 Precum fac românele !
 Și pe Dealul Felcaciului
 Vin carele Iancului,
 Iancul pușcă și scînteie
 Domnii fug fără hînteie.

Toate plugurile ară
 La holda de primăvară,
 Numai plugul badiului
 Șade-n virful dealului
 Și nici suie, nici coboară
 Badea-și bate boii de-i omoară.
 — Desfă nană ce-ai făcut
 Să nu bat boii mai mult.
 — Ba, eu bade să te calce
 Ce-am făcut, n-oi mai desface !

Munte brad-stufos

Munte, munte, brad stufos
 Ia apleacă-ți virfu-n jos
 Să mă sui în virful tău,
 Să mă uit în satul meu,
 Să-mi văd casa și nevasta
 Și ce-am avut mai drag pe lume
 Cărările prin pădure.
 Și doi ochi ca două mure
 Și doi ochi ca două mure.
 Dar s-au dus de lingă mine,
 Au pus fața la pămînt
 Nu ca să-nverzească
 Ci să putrezească.
 Și tot așa mă bate gîndul
 Să mă duc să-i văz mormîntul
 Și să-i samăn floricele
 Stropite cu lacrămele
 Și să-i pui cruce de piatră
 Să se mire lumea toată.

Cine n-are dor pe lume

Cine n-are dor pe vale,
 Cine n-are dor pe vale,
 Nu știe luna cînd răsare,
 Nici noaptea cît îi de mare !

Și cine n-are dor pe luncă,
 Cine n-are dor pe luncă,
 Nu știe, noaptea cît îi de lungă,
 Nici pe mîndra cînd se culcă.

Foaie verde Semenici

Foaie verde semenici,
 Foaie verde semenici,
 Caută-ți nană alt voinic
 Căci cu mine n-ai nimic !

Foaie verde viorele,
 Dulce-i gura nanei mele !
 Și nu-i dulce ca să fie
 Ci ca strugurul din vie.

Și oricît ai săruta,
 Nu te mai poți sătura,
 Ca de strugurel toamna
 Și de somn primăvara.

am cunoscut în casa lui, la hotarul dintre
 reasem pînă în sat prin albi de pîrale
 reau trepte spre temeiurile mitului, spre
 ne-a întîmpinat sprijinit de stîlpul din
 ascuțitul sufletului cel bîntuit de dor al
 lingă noi, luna coborî vrăjită să asculte.
 orte umbrele se adînceau ca să ascundă
 apoi suiau în cer.

nea, cel de-o vîrstă cu cîntecul — de-o
 să-și numere anii, socotește numai că
 mîne-poimîne, dar nu-l încapă pămîntul
 rimă din duhul munților, tainele din le-
 tîl în gîndul său iar în seri de petrecere,
 țuică le dă grai pentru săteni, pentru
 ntru noi.

mirare că „nemeșii” care l-au vîndut pe
 tras pe roată și care au cumpărat griu
 silnicie, au găsit în pline în loc de miez,
 pmenie au făcut.

ne așteptat. Auzise că niște studenți au
 doritori să cunoască și să facă cunoscute
 iltură, tradiție și folclor care alcătuesc
 astor oameni minunați.

vorul multor case din lemn după înseși
 eum, la bătrînețe, lucrează neobosit, fiind
 epriceput de care. Ba mai mult, nutrește
 mori de vînt, tot după planurile saie,
 există în țări depărtate.

care trăiește ca să muncească, moș Fonea
 are de muncă cu cartea valorează cît opt
 mai presus de toate trebuie să fie om de
 te el rar întîlnești, ne spune bătrînul se-
 reu cine vorbi, cu cine cînta, numai atunci
 eaj vremelnicia vieții.

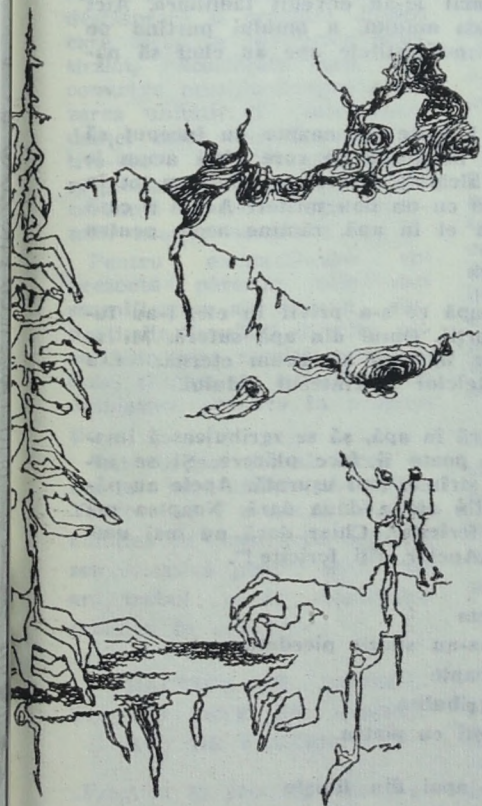
ambiat cu o ulciacă de lapte proaspăt și
 ne va lăsa să plecăm în noaptea aceea
 onca și-a potrivit glasul, apoi... a tăcut.
 i chiar atunci pragul odăii magice, deschidea
 te și sorbea aer de poveste. Apoi ridică
 și cînte.

ntec de dor

i păsările călătoare
 trec, cerul străbătînd
 din patrie cîntînd.

numai ție surioară
 pot spune dorul meu !
 mai ție surioară
 pot spune dorul meu !

rul meu pe unde joacă
 -i pasăre să mi-l întrecă
 dorul meu pe unde umblă
 -i pasăre să mi-l ajungă !

N-a-n putut să rămînem în găzduirea batinului din nea-
 mul lui Horia și-al Iancului Avram și-al nostru, căci treburile
 ne zoreau

Am coborît tîrziu prin aceleași albi de pîrale tivite și
 prundiș alb.

Pe dedesubt, în arterele muntelui, singele părinților mur-
 mura istoria la rădăcinile brazilor și brazil creșteau drepti ca
 lumina

Luna urcase la zenit, martoră nouă...

Mătișești, com Horia, jud. Alba
 Iulle, 1971

Michael Iovin
 arhitectură

CENACLU

Lupușor Marin

În noaptea aceasta
vor plînge fîntînile
deasupra îngerilor străini
vor roti cumpăna lumii
fecioara își va huli trupul
și cineva va rîde.
E-n toate acestea o durere
și-un chin de fericire.
Dinspre răsăruci
se va auzi un strigăt
bătrînii vor tresări
un gînd de moarte
o stea înspre tîrziu
va trîda rodul păcatului
și lumea se va îmbrăca în alb
horînd apoi un joc al nemuririi.

Poeme vag meditative, irizate în lumina de pulberi a luminilor exotice, cutremurate peste jocul stelar al cuvintelor ne propune studentul LUPUȘOR MARIN (Electrotehnică V).
Îl credem și-l urmăm într-un spațiu al frămîntărilor, gîndurilor și întrebărilor sale transfigurate poetic. Îl credem și-i colindăm tărîmul de visare abandonat cu slăbiciune fioului de trăire adevărată ce străbate prin versurile sale.
Și tot cu slăbiciune colegială salutăm în el un învățat poet

OOOOOOO

Ascultă indoiala a'sipului
sub pașii Ariadnei
și glasul ei cerșind un
semin al depărtării
O, Ariadna iubirea ta-i durere
și mina-ți gest se-ntrupă
spre cel ce-ți fu speranță
și dulcea ta lumină.
Vederea lui e oarbă,
zadarnic plîngi că-ci plînsu-ți
învolburează vîlul ce poartă
a ta iubire.

Ți-e în așteptare
aproape de gura clepsidrei
atingerea buzelor ei înseamnă nemișcare
îmbrățișare în ghiarele hidrei
a fost e dincolo de gură
tot spațiul acela e cerea petrecut
buza clepsidrei seamănă ură
în ochii păsării întorși spre trecut.

Arco

Lucian Grui

poetica

Păcatul apei

Celor care nu m-au iubit!

Apa, ca răcoare a paharului dimineața,
cînd

se întrebă porumbelul
dacă să zboare sau să nu zboare

Totuși s-a hotărît,
s-au găsit sub pămînt la mari adîncimi

penele lui,
oprit doar o clipă în mare,

să respire sub apă.

Gol și mort apărînd în fața lumii,
contra vîntului, zburînd spre soare.

Apele nu mai sînt lacrimi de inger. S-au amestecat atît de mult cu pămîntul, cu cerul și stelele, cu umbra, Nu mai sînt străvezii. Nu mai sînt nici verzi, nici albastre. Conștiente de sine, cu sufletul opac, refuză orice patrie.

Apele au văzut multe. Sînt numai ochi, imenși de triști, scoși din orbite, lipindu-se unii de alții, dezlipindu-se Mi-e atît de teamă vara, să mă scald. Apele mă privesc magnetic prin toate părțile trupului, înăuntru. Am să-mi pierd în ele, toate gîndurile. Pe mal, în nisip îmi caut rînil. Cine, cine le vindecă?

Apele au cunoscut multe. Au cunoscut moartea de la cei înecați. Și nu le-au închis ochii. Se conduc după alte ritua-luri. Mă it mai vechi. Peștii care trăiesc și peștii care au mor-rit, au ochii deschiși. Poate nici n-au murit. Poate trăiesc.

Apele nu mai sînt lacrimi de ingeri. De atît de mult locu-iesc aici casele oamenilor încît le-au devenit familiare. Aici a pătruns ceva din neliniștea omului, a omului purtînd pe umeri primul său păcat. Și neliniștilele ape au chef să pă-cătuiască

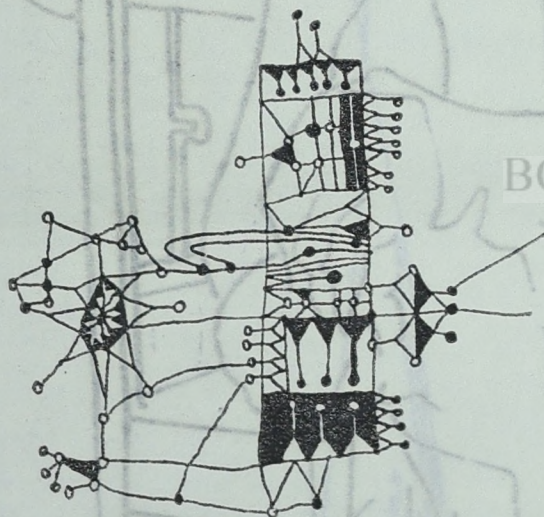
Apele au rupt pecețile. Locuite de noapte au început să creeze. Au închegat din ele imaginile pe care pînă acum le reflectau. Din adîncuri s-au alcătuit case cu oamenii cu tot în ele, iar viața lor pecetluind-o cu un nou mister. Acum o casă o poți dărîma, dar imaginea ei în apă, rămîne acolo pentru vecie.

Apele au creat omul. După ce s-a privit în ele, i-au fu-rat chipul, i-au cunoscut morții. Omul din apă suferă. Mi se pare apăsător și creat dureros în casa sa, acum eternă. L-a prins nemișcarea, popasul stelelor și cîntecul vidului.

Aruncă întotdeauna o piatră în apă, să se zgribulească ima-ginea într-o desfacere care, poate îi face plăcere. Și se în-cheagă mai bine, nu atît de strîmb, mai ușurată. Apele au pă-cătuit întîia oară, oamenii din ele a doua oară. Noaptea mă rog pentru ei. „Apelor, fiți fericite“. Chiar dacă nu mai um-blu primăvara pe maluri. „Apelor, fiți fericite!“.

Ape care dorm
și ape care s-au simțit pierdute,
locuite de noapte
și de case zgribulite
dacă le lovești cu piatra.

Refăcîndu-se apoi din liniște
și claritatea lumii,
cu oamenii cu tot
și visurile lor de pești.

Modelul jocului

Creanga plîngînd către creangă,
modelul jocului nedeslușit!

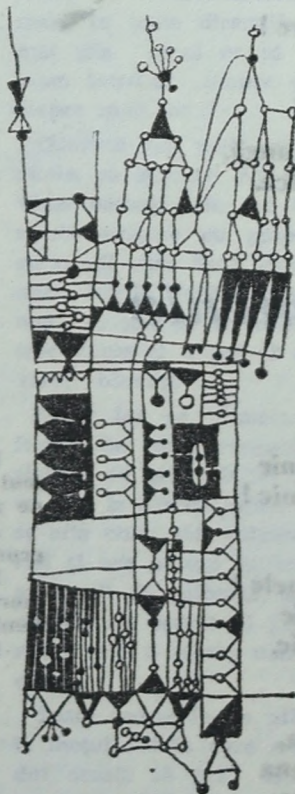
Ca împletirea norului cu ploaia,
a femeii cu rochia ei,
prelungindu-i trupul
și visul iubirii.
Am strîns rochia în pumnii beți
o durea
și iubirea creștea mai puternic,
peste crengi, plîngînd către crengi.

Peisaj marin

Apoteoze de sălcii
răstignite în unda fluviului,
neșteptînd nimic și așteptînd totul,
o corabie inutilă pe o zadarnică mare,
căutîndu-și nisipul
și sub nisip căldura,
soarele din nisip,
nisipul din soare.

Răsuciți în carnea
unui văzduh sensibil,
se împacă pescărușii cu țipătul lor.

Albi pescăruși, verzi pescăruși
corbii mării.

Practica în producție, coordonată majoră în pregătirea viitorului inginer

Componentă esențială a procesului instructiv-educativ de pregătire a studenților, practica în producție reprezintă un obiectiv fundamental și o coordonată majoră a activității lor, desfășurată pe parcursul a cinci ani de studii.

Rolul deosebit pe care-l deține instruirea practică în acțiunea de formare a tinerelor cadre ale economiei noastre socialiste, are la bază linia generală marxist-leninistă a programului P.C.R., program elaborat de Congresul X al Partidului.

Ceea ce se cere însă, este desfășurarea unei susținute munci concrete și organizate, plină de răspundere, pasiune și pricepere, pentru înfăptuirea eficace a obiectivelor stabilite.

Pentru ca practica în producție să se desfășoare în bune condiții trebuie luată în considerare mulți parametri, între care cei mai importanți sînt cei referitori la caracterul prospectiv al instruirii, fiecare student trebuind să fie ajutat pe baza disponibilităților proprii intelectuale și a pregătirii teoretice, să poată dobîndi formația necesară desfășurării unei munci utile într-o industrie mobilă și receptivă la tot ce e nou, și hotărît orientată spre viitor.

Avînd în vedere aceste considerente, redacția revistei „Micron” a organizat o anchetă printre studenții anilor IV și V ai institutului nostru, anchetă care-și propune să scoată în evidență modul în care s-a desfășurat practica în producție la finele anului universitar 1970-1971, greutățile întâmpinate în realizarea planului de practică, activitățile cultural-educative organizate în afara programului.

Din răspunsurile celor care ne-au răspuns cu amabilitate la această anchetă se desprind fără nici o excepție rolul pe care-l joacă, pe care trebuie să-l joace practica în producție, în vederea desăvîrșirii specialistului de mîine, gradul de seriozitate și pasiunea de care trebuie să dea dovadă studenții practicanți, în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite, lipsurile care au apărut și anul acesta în modul de desfășurare a practicii, lipsuri care trebuiesc înlăturate neîntîrziat, deziderate care vor converge nemijlocit spre realizarea unității și interdependenței celor trei elemente ale trio-ului „învățămînt-cercetare-producție”, în deplină, concordantă cu dezvoltarea economiei noastre socialiste.

Pentru exemplificare voi prezenta părerile cele mai semnificative ale citorva studenți din facultăți diferite, păreri din care rezultă cum trebuie, și cum nu trebuie să se desfășoare practica în producție.

Îmi voi permite să încep cu cea a studentului Stăncloiu Vasile anul V secția C.C.I., Facultatea de Construcții, cea mai semnificativă pentru felul cum ar trebui să se desfășoare practica în producție:

PRACTICA ÎN PRODUCȚIE NU ESTE UN SIMPLU ACT DE PREZENȚĂ.

„Practica în producție anul acesta am desfășurat-o împreună cu un grup de studenți pe un șantier de construcții amplasat în interiorul unei uzine

Vara anului 1971

„Toate perspectivele societății noastre, cit și revoluția tehnico-științifică contemporană, impun realizarea unui învățămînt receptiv la tot ce este nou în cunoașterea umană, capabil să educe pe elevi și studenți, să-i înarmeze cu toate aceste cunoștințe, să-i pregătească pentru muncă, pentru viață. Iată de ce este necesar să realizăm cu mai multă fermitate măsurile privind legarea strînsă a învățămîntului cu practica, cu producția”.

(Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la deschiderea anului universitar 1971-1972.)

deja existente, avînd drept scop extinderea obiectivelor uzinei. Lucrul acesta mi s-a părut interesant, deoarece activitatea de pe șantier trebuia să se desfășoare în așa fel, încît să nu prejudicieze procesul de producție al uzinei.

Colaborarea dintre cadre tehnice ale șantierului și conducătorii de practică a făcut ca efectivul de studenți (apreciabil de altfel) să fie împărțit în grupe de maximum patru studenți, care prin rotație să poată trece pe la toate punctele de lucru. În această situație s-a realizat un contact mai direct între noi și cei care realizau obiectivele, putînd astfel să obținem un volum mai mare de cunoștințe.

A existat de asemenea o bună colaborare între studenți și conducătorii de practică. Este total greșită ideea de a considera pe conducătorul de practică drept cineva care se ocupă numai de evidența prezenței, practica în producție neînsemnînd un simplu act de prezență.

Acelui caiet de practică pe care îl primim la început trebuie să i se acorde o atenție deosebită, el nu este făcut numai pentru a scrie ceva în el, de dragul de a scrie, ci trebuie astfel completat, încît să poată să-ți devină de un real ajutor, fie la proiectele de an, fie la cel de stat, conducătorul de practică avînd un rol deosebit în alcătuirea acestui caiet.

Dar activitatea conducătorilor de practică nu s-a redus numai la atît, ci am discutat împreună diferitele soluții constructive, diferitele probleme speciale apărute. S-a ajuns astfel la o strînsă colaborare între părțile interesate, realizîndu-se în bună parte angrenarea noastră în procesul de producție.

Este de dorit și chiar potrivit, ca studentului, în timpul practicii să i se încredințeze o muncă concretă, fiind astfel interesat și răspunzător de felul cum o îndeplinește, ajungîndu-se la situația ca întreprinderea, respectiv cadrele tehnice să se ocupe mai îndea-proape de el, solicitîndu-l și urmărind modul cum își îndeplinește îndatoririle primite.

Pentru noi, faptul că am făcut practica la Brașov, oraș situat într-o zonă geografică pitorească, a însemnat folosirea timpului liber deosebit de util și plăcut. În felul acesta s-a ajuns la o mai bună cunoaștere între colegi, la crearea unei adevărate „familii”, care nu și-a neglijat însă obligațiile profesionale fiecare fiind conștient că nu peste mult timp va trebui să fie folositor societății, spre satisfacția lui, cit și a celor care l-au îndrumat pînă aici.

Fiecare își va aduce aminte cu nostalgie despre această

practică, avînd în vedere că a fost ultima noastră practică în producție, în grup.”

În aceeași ordine de idei se exprimă și studenții R.C. și C.S. din anul V, secția C.I.H., de la aceeași facultate, care au efectuat practica pe „Șantierul de construcții hidrotehnice” de pe rîul Uz (Barajul „Vallea Uzului”), evidențînd și buna ganizare a practicii și buna conlucrare dintre cadrele tehnice-studenți, pe de o parte și conducătorii de practică-studenți pe de altă parte, dotarea tehnică deosebită a șantierului, ajungîndu-se astfel la o îmbogățire a cunoștințelor lor practice, care vin să completeze pe cele teoretice dobîndite în băncile facultății.

Cu ajutorul studenților Gabor Lazăr, Kecskes Alex. am luat cunoștință de felul cum a decurs practica în producție la Combinatul Chimic Făgăraș, a studenților anului III de la Facultatea de Chimie Industrială, secțiile de T.S.A. și T.S.O.

PROFESIUNE ȘI AUTO-REALIZARE.

Din discuția avută se relevă elocvent grija și interesul deosebit pe care le-a manifestat conducerea combinatului în direcția îndeplinirii cit mai bine și mai atractiv a programului de practică, în deplină concordantă cu cerințele actuale cu privire la imbinarea cit mai judicioasă și mai intimă a teoriei cu practica, a învățămîntului cu producția.

Pe tot parcursul practicii a existat o bogată colaborare între cadrele tehnice din combinat, respectiv organizația U.T.C. și studenții practicanți. S-a pus la dispoziție o sală de lectură cu acces la biblioteca tehnică în vederea documentării. Li s-au prezentat teme de cercetare care ar putea deveni eventual teme pentru proiectul de stat, cu posibilitatea realizării lor practice în combinat ca de exemplu: „Purificarea apelor reziduale care conțin în special cupru, amoniac, uleiuri”, „Conversia oxidului de carbon la bioxid de carbon”, „Recuperarea oxizilor de azot purjați în atmosferă (0,2-0,3%)” etc.

De asemenea s-a organizat un simpozion pe tema „Profesiune și realizare” la care au participat alături de studenți, și salariați ai combinatului, punîndu-se un accent deosebit pe rolul pe care-l are practica în producție în vederea realizării cit mai complete a specialistului de mîine, un ajutor substanțial primind din partea serviciului de psihologie al combinatului împreună cu un colectiv de studenți de la facultatea de Psihologie din București. De remarcat este faptul că inginerii noi angajați sînt supuși unor teste de inteligență și îndeminare, încercări de multe ori foarte dificile.

Practica studenților din anul IV, secția T.S.A., de la aceeași facultate, îmi spune studentul Almășan Valer, s-a desfășurat la Combinatul Chimic Victoria, cuprinzînd două etape distincte. Prima etapă a fost afectată cunoașterii în mare a fabricilor și secțiilor combinatului, a fluxului tehnologic, iar cea de-a doua culegerii de date în vederea realizării proiectului de an, fiecare student avînd de proiectat o secție a combinatului. S-a simțit însă lipsa unui conducător de practică de specialitate, în speță, de la disciplina de azot.

În studierea proceselor de producție amănunțit, s-a stabilit un dialog direct studenți-inginerii-maiștri-operatori.

Dacă la secțiile facultăților sus amintite s-ar putea concluziona că practica și-a atins scopul într-o oarecare măsură, în schimb la Facultatea de Electrotehnică secția E.E., anul IV și anul III secțiile de calculatoare și E.M. care au făcut practica în ordine la „Centrala Termică Mintia” (Deva), uzinele „Electronica” și „I.P.R.S.”, Băneasa-București și la uzinele „Electromotor” Timișoara și la Facultatea de Mecanică, (cei care au făcut practică la U.C.M. Reșița), se pare că practica din acest an nu a corespuns cerințelor impuse, manifestîndu-se dezinteres din partea unităților industriale respective, o slabă colaborare dintre cadrele tehnice și studenți, cu toate eforturile depuse de conducătorii de practică, o organizare nejudicioasă a timpului liber, efecte care pot avea drept cauză și coeficienții de seriozitate și responsabilitate scăzuți ai studenților practicanți. Asemenea lipsuri și greutăți s-au manifestat și în organizarea și desfășurarea practicii studenților de la alte secții ale Facultăților de Chimie Industrială (Uzina de acid sulfuric Năvodari, o grupă de la secția T.S.A.) sau ale Facultății de Construcții.

Avînd în vedere măsurile luate de conducerea noastră de partid, cu privire la perfecționarea învățămîntului în general, a organizării practicii în producție în special, sîntem convinși că instruirea practică va deveni nemijlocit obiectivul fundamental, o coordonată majoră a activității tineretului studios din țara noastră, din institutul nostru.

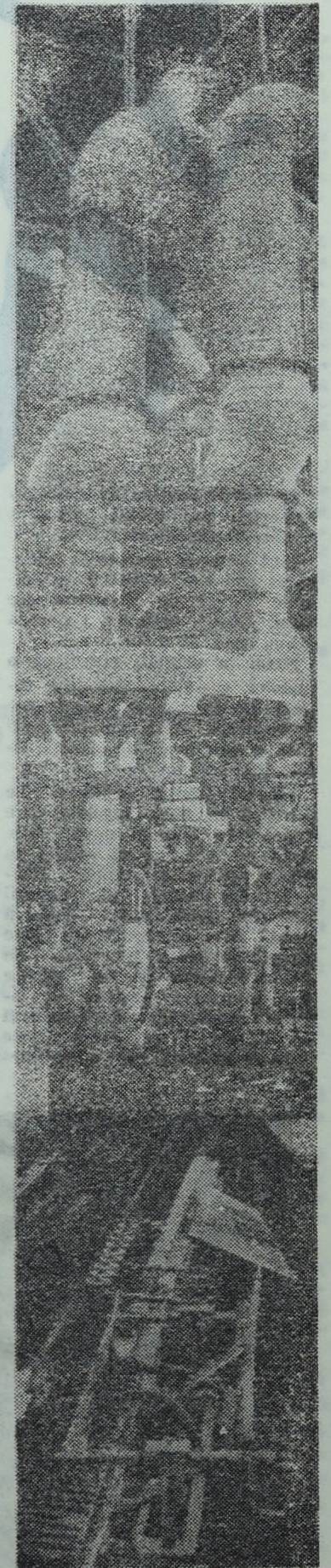
Faptul că se fac eforturi deosebite pentru înzestrarea laboratoarelor existente, pentru înființarea în facultăți de ateliere școlare, că s-a preconizat ca practica în producție să se desfășoare organizat și defalcă proporțional pe toți cei cinci ani de studii, va duce neîntîrziat la profilarea practicii în producție ca o „rampă de lansare” a studenților noștri spre producție, spre viață, la o imbinare rațională a noțiunilor teoretice obținute în școală cu problemele producției, care vor duce final la obținerea unor absolvenți bine pregătiți profesional, competenți, care vor ști să facă față cu succes cerințelor industriei noastre socialiste.

Ceea ce a adus nou acest an în efectuarea practicii în producție a studenților Politeh-

nicii timișorene a fost faptul că două grupuri de studenți de la Facultatea de Mecanică, secțiile „Mașini hidraulice” și „T.C.M.” și-au desfășurat practica în producție în R.D. Germană, respectiv în R.S. Cehoslovacă, în cadrul unui schimb făcut cu studenții ai Institutelor Politehnice din cele două țări.

Avînd în vedere utilitatea și instructivitatea acestui schimb, e de dorit ca și pe viitor să se perfecțeze astfel de schimburi, care permit o cunoaștere reciprocă a problemelor cercetării și producției, a rezolvărilor acestora, cunoașterea felului în care trăiesc și învață studenții din alte țări socialiste.

Anchetă realizată de
DAN COJOCARU

Arta primitivă sau începuturile artei

Cum a luat naștere arta nu se poate spune cu siguranță. Creația artistică a izvorât probabil dintr-o activitate neartistică a omului.

Și totuși în lumea haotică a începutului. Omul primitiv a înțeles că trebuie să trăiască.

A creat arma și unealta care urmărea conturul ciocului, dinților și ghearelor animalelor.

A creat vasul având forma fructelor sălbatice.

Omul primitiv a înțeles că trebuie să se apere de vremes aspră.

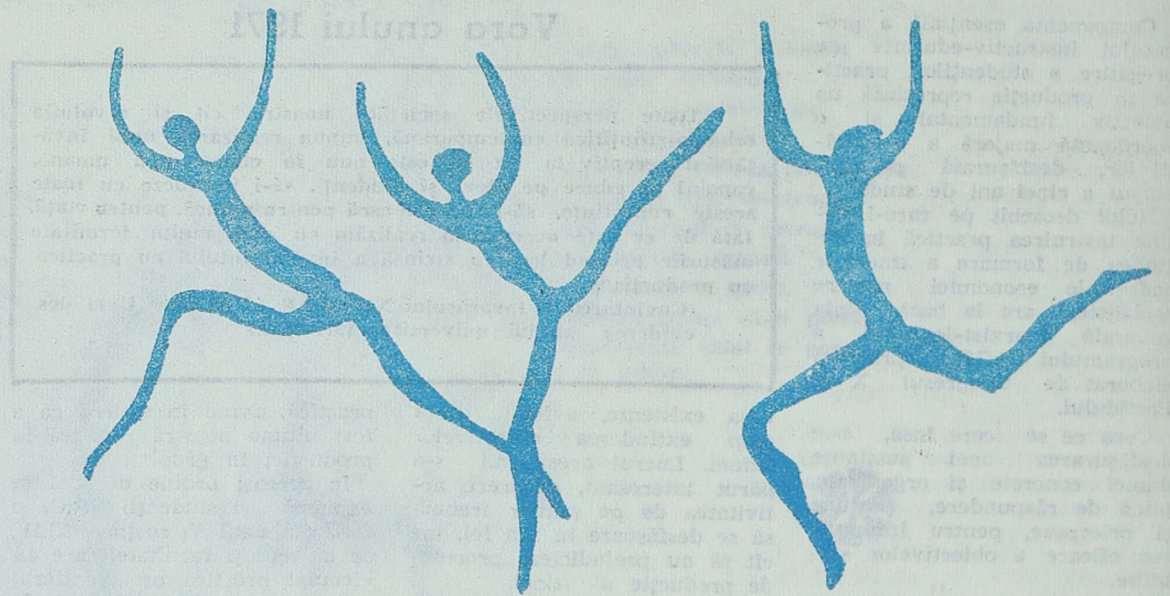
A creat veșmintul grosolan din pielea unui animal de pradă.

A creat puterea focului care l-a pus pe gânduri.

Se poate vorbi oare de o neîndeminare? Sintem doar la începutul unei lumi. Evoluția primitivă a concepțiilor artistice ne este însă aproape total necunoscută.

Omul primitiv nu a fost în stare să-și elaboreze noțiunile într-un sistem logic nu putea să abstractizeze. Așa-numitul om de Neanderthal, nu avea încă idei clar organizate despre lumea exterioară.

Arta trogloditilor nu se rezumă doar la o dibuire obscură de forme și simboluri. Logica și inteligența clarificată în linii mari nu se poate urmări însă pas cu pas. Omul primitiv, sau creatorul primitiv a urmat o pantă de logică ascensivă mergând de la sim-

Zgomotul pașilor în timpul urmăririi animalului disperat a născut simțul ritmului.

Iată primele forme de existență ale omului primitiv, primele forme de existență ale artei. Omul primitiv posedă arma, arta și focul.

Arta, la origini, este însă o unealtă a omului primitiv, folosită în cele mai apropiate înconjurări. Arta nu poate fi încă o problemă de esență filozofică.

Idealul omului primitiv se purifică în fiara fugărită care reprezenta viitorul unui trib. Arta de a crea se pierde în lupta pentru existență. Răcnetul de bucurie al omului primitiv după ce-și doborâcă prada este continuat de niște simple și naive încercări de aduceri-aminte pe un perete din interiorul peșterii — locuință, încercări care par a fi la prima observație niște căutări al unui gravor neîndeminatec.

pla imitație a obiectelor până la interpretarea lor convențională.

Temele creatorului primitiv sînt foarte reduse, ele se reduc mai des la obiecte și animale. Toate iau forma unui amestec de concepții confuze. Imaginile din peșterile întunecoase sînt pictate pe pereți diformi, în mărime naturală, cu culori simple, de pământ, ocră, minereu de fier, cărbune. Se trasa mai întâi conturul și apoi se aplicau culorile în pete. Omul primitiv nu încerca să redea numai contururile diferitelor animale, el surprindea mișcarea lor rapidă, animalele apărînd astfel cu mai multe perechi de picioare.

Tuturor creațiilor de pe pereții peșterilor le lipsește însă plasticitatea, toate figurile fiind conturate ca siluete.

E de remarcat faptul că geneza artei cuprinde mai întâi sculptura, prin prezentarea profilurilor obiectelor, basorelie-

fui care se șterge îndepărtându-se pînă la a deveni gravură. Și apoi marea invenție picturală, proiecția unui obiect pe un perete.

Cele mai vechi sculpturi ale omului, femei diforme numite ironic „VENUS” erau folosite mai mult pentru cult. Femeia protectoare tainică a vînătoarei se bucura de o mare stimă. Aceste „diane” cu expresiile incremenite, cu sinii scoși în evidență, exagerate ca și șoldurile serveau drept idoli. E remarcabilă în acest sens Venus din Willendorf, cea mai veche formă omenească sculptată.

Cu toate că boșmanii desenează cu o precizie uimică formele creațiilor din peșterile spaniole (Altamira) nu par a fi întrecute.

Cînd un boșman vede două gramezi una mai mare și alta mai mică, el spune: „Iată tatăl și fiul”. Această comparație poetică confirmă faptul că sentimentalismul misteriosului și cel al neobișnuitului stăpînește cu siguranță conștiința primitivului.

Omul primitiv se comportă ca un copil, el se mulțumește cu o reprezentare simbolică a naturii, folosindu-se de o serie de semne ideografice schimbate cu fiecare nouă încercare. Se poate afirma că omul primitiv nu se preocupă de caracterul obiectului pe care-l schițează în grabă, fără să-l studieze, el desenează atitudinea și indică caracterul.

Năzuința omului, oricît de primitivă ar fi fost ea, a fost exprimată în primele momente megalitice ale arhitecturii monumentale: menhirele, dolmenele, cromlecurile.

Menhirele, pietre uriașe așezate vertical (a nu se face aluzie la monumente funerare) exprimă cu toată claritatea poziția verticală a corpului, poziție prin care se deosebesc

de animal. Astfel alea menhirelor la CORASAC (Franța) dă impresia unui „cortegiu funebru de călugări cocosați cu glugile trase peste cap”.

[Marile sculpturi nedeterminate de pe Insula Paștelui ne amintesc de expozițiile în aer liber ale artiștilor sculptori moderni de azi. (la noi colinele Măgureni)].

Un adevărat sanctuar, sau lăcașul sfînt al sufletului, dolmenele, au constituit primul pas al interiorului arhitectonic. Dar arhitectura primitivă era supusă unui cult.

Concepția arhitectonică a cromlechului este determinat de sensul său simbolic. Cu dificultate aparentă putem distinge în cromlechuri prototipul sălilor hipostile.

Mult mai tîrziu arta neolitică apare ca o artă mai abstractă, mai simplă.

Ornamentul a creat simțul pentru forme ritmice, și pentru compoziție. În construcțiile omului primitiv acoperșul se încheie cu capul unui monstru sau o divinitate, iar casa cu întreaga familie formează trupul acesteia.

Indigenul din Africa și Australia, călătorea într-o barcă al cărei vîrf se aseamăna cu o pasăre cu jocul lung (motivul s-a păstrat pînă și în timpul vikingilor).

Legătura artei plastice primitive cu ceremoniile de cult, se limpezesc în extraordinara varietate a măștilor. Măștile n-au fost create ca să rămînă nemîșcate ca sculpturile, ele au fost create pentru a fi privite în mișcare.

Hidosul
Tragicul
Comicul
Spirituale

Sînt împinse pînă la limitele posibilului.

Măștile au constituit punctul de pornire în crearea chipurilor semiornamentale de

monștri, răspîndite mai mult în Oceania, și la indienii din America de Nord-vest.

Accentuarea liniilor, folosirea culorilor vii, au sporit puterea tainică a obiectului. Totul este acoperit cu ornamente ca și cum sălbaticele s-a fi temut de spațiile goale.

Sculpturile negrilor se pronunță a fi clare și sobre însă nu atît de colorate.

Statuetele de lemn din Oceania par înrudite cu plastica greacă timpurie, prin claritatea formațiunilor corpului.

Ruinele templelor Maya, arată progresele făcute în dezvoltarea artistică. Templele piramidale avînd în vîrf mică altare erau probabil destinate cultului soarelui.

Sculpturile sinistre ale aztecilor, care inspiră groaza, precum și sculptura monumentală mexicană a constituit tază matură a artei primitive.

Omul primitiv n-a cunoscut însă farmecul adevărului obiectiv.

Arta primitivă în general „artă calmă și senină” era impregnată uneori cu o fantazie răscolitoare.

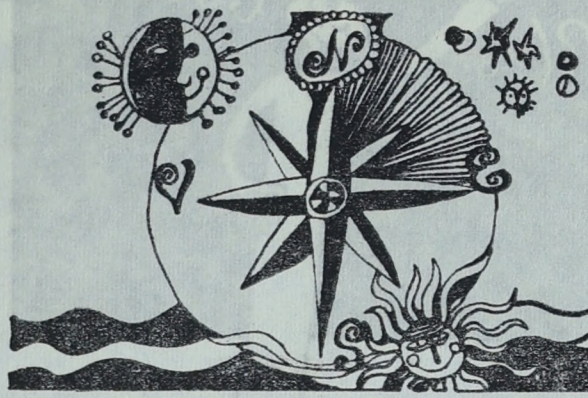
„În ciuda elementelor rutiniere de inițiere — remarcă acad. C. I. Gulian — cultura primitivă este pătrunsă de un spirit dinamic modelator. Fierște pentru a sesiza acest spirit modelator arta primitivă trebuie văzută cu alți ochi, decît ai amatorului de exotism, trebuie știute raporturile umane, care sînt adiacente suprastructurii formelor, stilurilor artistice”.

BIBLIOGRAFIE :

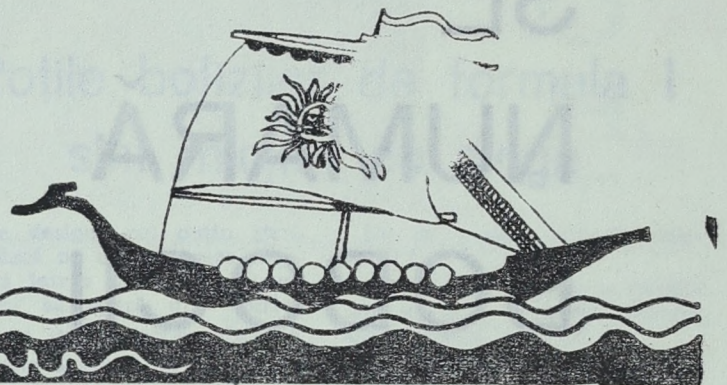
Arta primitivă — Mihăilescu Plutarh-Antoniu
Arta lumii vechi — A. M. Vladimirovici
Arta antică — E. Faure.

GEORGE PALL SANISLAV
Arhitectură II.

STELELE NU GRESESC NICIODATA

Plutind pe marile întinderi de apă, departe de țărmul care nu se mai vede, navigatorul din larg are nevoie de repere noi. Neputind să le smulgă unui orizont circular scaldat de valuri și nici undelor aflate în veșnică mișcare, omul de la timonă le-a găsit pe boita cerească.

Nu de la început și nu cu ușurință. Printre primele jaloane cerești trebuie menționate desigur migrația păsărilor. În cursul călătoriei lor din Europa spre Africa Centrală păsările migratoare trec peste apele Mediteranei, urmărind în general traseele cele mai scurte. Bacalița aurie, pasăre continentală, migrează iarna de la nord spre sud și vara în direcție contrară, trecind pe deasupra insulelor Pacificului, folosind pentru odihnă și hrană puzderia de insule.

Norii înșiși din acele regiuni oceano-maritime, care pluteau cu aripi de aburi, în voia vinturilor dominante, furnizau nu de puține ori indicații de drum. Aceste itinerarii erau și sezoniere și puțin stabile pentru a nu-și dezamăgi deseori observatorii, împingându-i la greșeli care pe mare însemnau de cele mai multe ori un tragic sfârșit. Trebuiau folosite alte repere mai bune, mai fixe. Acestea au fost stelele.

**„Imprăstie norii pe zi
Și norii ce-n noaptea năluca
Să vadă Ru stele-n cer
Și-n țara dorită să-l ducă“**
eintecul vechilor polinezieni invocă ajutorul unui zeu protector în favoarea legendarului lor navigator Ru. Iar stelele mereu prezente la locul lor știut și văzut îi conduceau sigur pe cei dinții navigatori ai

pacificului, din Tahiti și pînă în Hawaii.

În emisfera de nord apropiată de polul lumii, strălucea steaua polară. Ea se ridica „deasupra privitorului“ cu cît acesta pătrundea în ținuturi mai de miazănoapte și cobora în jos spre orizont, odată cu apropierea navigatorului de ecuator.

În emisfera de sud rolul de ghid cereșc și l-a desemnat Crucea Sudului.

În legătură cu aceasta din urmă constelație este de remarcă că ea a fost cunoscută europenilor cu mult înainte de... descoperirea ei? Dante Alighieri într-un pasaj al „Divinei Comedii“ scrie:

**„M-am întors spre mina dreaptă și am văzut patru stele /
Nemaivăzute decît de prima spîșă omenească. /
Se făcea că cerul fremăta de flăcările lor /
O, așezare nordică văduvită pentru că este lipsită de a privi pe acestea...“**

Misterul menționării Crucii Sudului cu 140 de ani înainte ca navigatorul Cadavesto s-o fi descoperit îl explică însuși marele poet florentin ceva mai departe, cînd se referă la acea „primă spîșă“ de oameni care ar fi văzut-o. Ce e drept Dante face aluzie la primul omen în accepția legendei biblice dar în continuare vorbește de locurile noastre văduvite de frumoasa privelește nocturnă. Înțelegem că autorul Divinei Comedii face aici aluzie la faptul că în vremuri foarte vechi Crucea Sudului se vedea pe cerul Mediteranei.

Mulți cercetători înclină să considere drumul pe care constelația ce ne părăsise cerul s-a

strecurat în opera lui Dante, ca o informație din surse orale. Aceasta pentru că pe globul celest al lui Caision ben Abuhanan realizat în Egipt în anul 735 figura această constelație iar o replică a constelației lui Caision există la Dresden începînd cu anul 1279.

Dante însuși mai adaugă:
**„Lîndu-mi ochii de pe aceste flăcări, /
Mi i-am îndreptat spre aceea parte a miezului ie noapte /
În care Ursa Mare nu se vede...“**

Apare clar că poetul a aflat cum stau lucrurile de la un martor ocular completîndu-și informația cu alte date din textele citite.

Dante însă nu e singurul care vorbește în emisfera nordică despre stelele cerului sudic, înainte ca acestea să fi fost descoperite...

Richard Heming arată că faimosul călător călugăr irlandez Dianil cu cea. 5 veacuri înaintea lui Dante cunoștea steaua Conspus situată numai cu puțin la nord de Crucea Sudului iar Dianil nu învățase cum stau lucrurile de la vreun navigator arab, el se pare după cum susțin unele izvoare că și navigase...

Măsurînd cu exactitate și mai riguroasă unghiul format de direcția reperului cereșc (în emisfera de nord Steua Polară) cu verticala ridicată din punctul de observație navigatorul putea să afle ușor latitudinea locului în care se găsea, conținîndu-și drumul după poziția stelelor.

Desigur că a stabili latitudinea nu mai reprezenta încă de pe timpuri o performanță științifică deosebită în arta navigației.

O simplă alidadă a cărei umbră se proiecta pe un disc sau pe o cupă semisferică servea la acest lucru. Un asemenea instrument suspendat cu precizie într-un plan vertical ar fi trebuit să dea rezultate sensibile egale cu astrolabul de mai târziu.

Am putea aminti aici și existența unor timpurii metode de calcul a poziției stelelor introduse în știință de învățați ca Eratostene (356—276 î.e.n. sau chiar Hipare (sec. 2 î.e.n.). Pe mare însă, în fragilele ambarcații care au unit între ele țărmurile cele mai îndepărtate străbătînd uriașe întinderi de apă nu navigau înțelepții Greciei și de cele mai multe ori nici măcar astronomii. Oamenii obținuți, navigatorii de rînd nu aveau cunoștințe tehnice. Ei lucrau empiric. Majoritatea latitudinilor erau deduse prin observații simple făcute asupra lungimii nopților de vară și început de toamnă. Nu cîntase oare Hesiod:

**„Cincizeci de zile în urmă,
după al vremii solstițiu /
Cînd pe sfîrșite e vara cu vremea ei plină de trudă, /
Timpul e bun pentru oameni pe mări să plutească“.**

Cît despre longitudini, acestea se determinau prin apreciere. Cîrînd au apărut însă și primele instrumente. Ptolemeu trasează planurile unui astrolab planisferic.

Pornind de la astrolab și simplificînd mult lucrurile arabii au pus la punct primele cadrane utilizabile (destinate inițial să contribuie la rezolvarea problemelor de trigonometrie elementară și a calculului de hotărnicie).

Cadrul, la început un simplu echer cu bordul superior gra-

dat, de către un fir cu plumb atîrnat în unghi drept și prevăzut cu pinule (vizoare prin care era privită steaua polară) este și el perfecționat, către sfîrșitul sec. al VIII-Jea de către învățatul matematician Don Proffiat Tiban care creează așa numitul Quadramus-novus.

Mai există un precursor al astrolabului, imprecis dar cu foarte lungi state de serviciu în marină. Este faimosul baston al lui Iacob: două rigle de mărmi înegale încruciate și care permiteau navigatorului ce le mînuia cu pricepere o citire, o drept imprecisă, dar totuși utilă a poziției corpurilor cerești.

Cu secole înainte de Columb, apariția alfosienelor care serveau calculînd poziția stelelor și mai târziu a efemeridelor lui Regiomontanus, tabele cu poziția astrilor, au furnizat la rîndul lor științei marinărești elemente de calcul reflectate în dezvoltarea ulterioară a navigației din Marea Mediterană.

Totuși importanța acordată de unii istoriografi ai marinei acestor tipuri și elemente timpurii de calcul matematic este exagerată. Fără a contesta ceea ce pozitiv au adus aceste instrumente la dezvoltarea navigației trebuie menționat că ele au servit mai mult uzului astrolabilor decît a lupilor de mare.

Experiența de orientare formată prin observațiile destul de empirice dar atît de frecvente efectuate asupra corpurilor cerești, îngăduia să se determine destul de precis poziția navei pe mare.

(Selectată din „Spre America înainte de Columb“ de D. Todericiu).

cronica literară

„Imposibila întoarcere“

de MARIN PEDA

Cartea lui Marin Preda, „Imposibila întoarcere“, este o tulburătoare meditație asupra omului și culturii. Conștiința scriitorului răscolește o problematică vastă, punînd peste tot pecetea unui spirit lucid și angajat.

„Nu e nici o îndoială că oricare i-ar fi condiția și oricare situația cuvîntului, scriitorul nu trebuie să părăsească omul, chiar dacă omul, sîtul de propriile sale fapte, n-ar dori să i se pună în față o oglindă și să-și vadă în ea chipul“. („Scriitorul și cuvîntul“).

Cartea se încheagă peste rînduri, acolo unde simți, acolo unde știi, prezența unei viziuni adine umane asupra trecerii noastre prin lume, între cele două coordonate obligatorii: nașterea și moartea. Scriitorul e preocupat de responsabilitatea generațiilor de azi pentru sensul în care pare a se avînta omul în relația cu mașinile.

„Revoluția franceză e un poem idilic față de ceea ce s-a petrecut cu noi în numai cincizeci de ani și copiii sau nepoții generațiilor actuale nu mai au dreptul să ia cunoștință cu ironie de temerile și neliniștile noastre. Și să zică, la uite de ce se speriau săracii bunicii!“

Nu sîntem săraci! Și dacă vor să nu li se întîmple lor ceva și mai rău, să se gîndească bine: din moștenirea pe care le-o lăsăm, acest cult pentru mașini este el bun sau nu?“

(„Reflecții asupra viitorului“) se îngrijorează la realizarea unei interpretări neshakespeareiene a Marelui Will, („Farmecul uitat al teatrului“) străbate amuzat expoziții pop-art („Sperietori de ciori“) sau filtrează prin intuiții profunde o lume a ficțiunii și realității, a jocului și relației lor în creație. („Cărți și eroi“, „Reflecții risipite“).

E prezent aici un Marin Preda răscolit dureros de apele innegrite de cadavre din anul trecut sau cutremurat în adîncul ființei sale la plecarea dintre noi întru permanentă, a cîmnealului poetului Miron Radu Paraschivescu.

Gînduri pentru prieteni și pentru necunoscuți, scrise cu tăria credinței în adevăr, în bine.

Gînduri pentru soarta nu a unui om abstract, atemporal, ci înfiorate din realitatea cea mai concretă.

„Este foarte lesnicios pentru omul de literă să se adăpostească în spatele necesității istorice și să se eschiveze, în felul acesta, de a se întreba nu cîtă necesitate conține istoria, ci care e soarta fiecărui om în parte, știind că omul nu are decît o singură viață de trăit, în timp ce istoria este înceată și nepăsătoare“. („Lată țaranul“).

Și mai ales gîndul lui Marin Preda ni se dezvăluie în grele întrebări privind soarta țaranului, a cărui lume închisă nu mai este, care trăiește sub semnul unei imposibile întoarceri.

„Mă uit prin curțile lor. Sînt mari și pustii. Ce rost mai au asemenea curți? Sînt simboluri fără sens, au dispărut din ele vitele și uneltele agricole“.

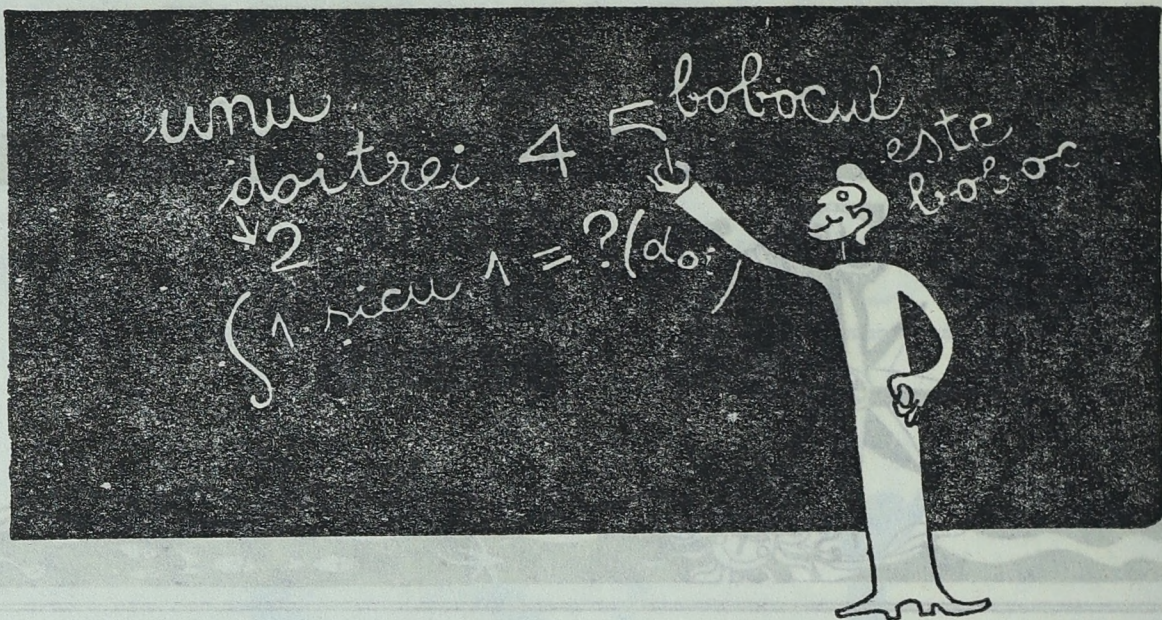
„Eu știu că ei se adună acum în altă parte și că discuțiile de-acolo sînt mai puțin gratuite, sînt chiar eficiente. Dar nu cred că mai au naivitatea de-atunci, care dădea atîta sens gîndirii lor ciudate și care pe mine mă arunca într-o lume miraculoasă“. („Imposibila întoarcere“).

Și mai ales gîndul lui Marin Preda conturează un drum revoluționar, blamînd schematicismele și șabloanele unei gîndiri dogmatice, inerte. Conturează un drum al reponsabilității depline, un drum al curajului și al încrederii, un drum înfiorat de sunetul adevărat al Revoluției.

„Au trecut de atunci aproape douăzeci de ani, în acest timp am fost, vrînd-nevrînd, în miezul evenimentelor, am cunoscut personaje și întîmplări memorabile. Am fost eroi, nu spectatori. Știm multe. Și s-a creat și „distanța“ aceea necesară pentru a putea descifra în liniște sensul tuturor răsturnărilor. („Spiritul primar agresiv și spiritul revoluționar“).

C. NOVACESCU

TOAMNA SE NUMARĂ BOBOCII

Intr-adevăr, proverbele noastre nu se dezmințesc, indiferent de ce „boboci” este vorba. Studenția. În fiecare an în această lună când razele soarelui se reflectă în oglinda muntelui, când covoarele galben-roșcate ale frunzelor căzute îți fascinează ochiul, când bunicii se bucură de ultimele adieri căldute ale vântului, fumându-și pipa pe o bancă în parc și meditănd la trecerea anilor, tot în această lună „nepoții” deabia pășesc pragul acestei noi etape.

Acest prim pas e un pas hotărât plin de speranțe, care parcă uită toate eșecurile din trecut, un pas în urma căruia ai impresia că ești un om nou că ești în altă lume.

Și de ce n-am spune-o: Ești în altă lume într-adevăr. Și eu m-am simțit la fel în aceea toamnă, când la 15 septembrie, chipiul și uniforma de licean, au rămas intacte pe locul lor, iar eu mai aveam 2 săptămâni de vacanță, căci eram student. Există un obicei, și anume acela de a cere impresii și păreri oamenilor atunci când sînt la o răscruce a vieții lor. În cazul nostru răscrucea este examenul de admitere. Ne-am conformat și noi tradiției și am reușit să încropim o discuție cu cîțiva din cei care, deși li se zice „boboci” au dat dovadă de maturitate nu numai prin ce ne-au spus, dar prin chiar ceea ce au realizat: promovarea în învățămîntul superior.

Acest lucru s-a petrecut în una din aceste frumoase zile în unul din parcurile cu care ne place să ne mîndrim, departe de orice lucru ce ar putea instaura o atmosferă glacială și conformistă, în mijlocul naturii acolo unde fiecare este „el”.

Interlocutorii noștri au fost studenții Borza Dorel și Văduva Gheorghe de la Facultatea de mecanică, secția material rulant, Tămaș Livia și Stanca Mihnea de la Facultatea de construcții secția C.H. și Vasilecin Nicolae de la facultatea de chimie industrială.

Cum era și firesc discuția a debutat cu întrebarea:

— Ce anume v-a determinat să susțineți examenul de admitere la facultatea pe care o urmați în momentul de față?

Răspunsurile au fost așa după cum ne așteptam, împărțite în două categorii:

Așa după cum ne-au mărturisit studenții Borza Dorel, Tămaș Livia și Stanca Mihnea alegerea în cazul lor s-a făcut pe baza afinităților pentru disciplinele tehnice: matematica și fizica.

— Asăzi nu putem vorbi despre secolul în care trăim fără

să amintim cuvîntul „tehnică” ne spune studentul Borza Dorel — deci nu mi-a fost greu să mă decid.

Studenții Văduva Gheorghe și Vasilecin Nicolae ne arată că pentru ei problema facultății ce o vor urma era de mult clară. Iată ce ne spune Văduva Gheorghe:

— Drumul spre cariera tehnică a început acum 5 ani când am susținut examenul de admitere la liceul de construcții de mașini. În ceea ce privește secția pe care am ales-o, locomotivele m-au pasionat din totdeauna.

Între noi fie vorba, cine n-a visat cînd era doar de o șchioapă că atunci cînd va fi mare se va face: mecanic de locomotivă, vatman, doctor sau aviator fără a face vre-o deosebire între ele.

Pentru unii, așa cum e cazul lui Vasilecin Nicolae ele au rămas pasiuni permanente și constante.

Iată ce ne spune el:

Primele experiențe reușite sau mai puțin reușite, fozurile de artificii efectuate în cadrul cercului de chimie, rachetele lansate în după amiezile însorite sînt amintiri ce vor rămîne mereu vii. Acum aceste amintiri vor fi mereu împrăspătate, dar sînt sigur că n-am greșit în privința meseriei alese: Inginer chimist.

Am reținut tot aici părerea sau mai bine zis sugestia studenței Tămaș Livia care ne spunea:

— Înainte de susținerea examenului de admitere, eu ca și „majoritatea candidaților știam foarte puțin despre facultatea pe care vrem s-o urmăm”.

Și acum vine sugestia.

„În acest sens cred eu că revista „Micron” ar fi foarte dorită printre liceeni pentru a-i ajuta să cunoască mai bine profilul fiecărei facultăți, domeniile de afirmare pe care le oferă. I-am întrebat apoi pe noii noștri colegi cum apreciază dificultatea examenului de admitere.

— Un examen, indiferent de ce natură este, comportă un grad mai mic sau mai mare de dificultate. Cu atît mai dificil e un examen de admitere în învățămîntul superior — ne spunea Borza Dorel.

„Ceea ce-i mărește gradul de dificultate este lipsa de experiență a liceanului care nu a avut ocazia să stea de prea multe ori în fața unei comisii de examinare”.

— Este exact ceea ce doream să spun — aprobă Tămaș Livia. Intervine și Vasilecin Nicolae.

— Privit din punct de vedere al cunoștințelor cerute, examenul de admitere n-a fost de-

loc dificil. Dificultatea constă în acel complex de inferioritate în fața celor „n” înscriși”.

Iar Stanca Mihnea e de părere că:

— Da! E greu. E chiar foarte greu și trebuie să știi foarte multe lucruri sau mai bine zis totul”.

— Cum v-a ajutat pregătirea din liceu și examenul de bacalaureat?

La această întrebare s-a căzut de acord că cel mai important lucru este pregătirea individuală care trebuie făcută însă pe baza a ceea ce se predă la școală.

S-a căzut la fel de acord că obiceiul ca fiecare profesor să insiste foarte mult asupra materiei sale și în ultimul an de liceu, fură din timpul de pregătire afectat materiilor din care se susține examenul de admitere.

— Desigur un rol ajutător l-a avut și examenul de bacalaureat, care ne-a familiarizat atmosfera de examen.

— Da, dar el nu reușește să dea proaspătului absolvent de liceu decît o palidă impresie despre ceea ce e un examen de admitere — completează Borza Dorel.

— Vorbînd despre această nouă etapă din viața voastră, studenția, care a fost impresia care v-ați făcut-o despre ea înainte și după afișarea listelor cu „fericiții reușiți”?

— „O considerăm cea mai frumoasă perioadă a vieții.

Acum după abia 2 săptămîni de studenție nu-l simt pulsul încă cu cea mai mare intensitate, dar sînt sigură că n-am să-mi schimb părerea” ne spune la început visătoare, dar apoi convinsă, Tămaș Livia.

— Pentru mine o facultate și în general viața de student se prezintă ca o cetate greu de cucerit. Studenția e lucrul cel mai de preț pe care un tânăr de vîrsta mea și-l poate dori — e de părere Stanca Mihnea.

Iar Borza Dorel intervine cu unul din acele răspunsuri scurte și concise care am observat că-i plac:

— „Anii studenției sînt cei mai frumoși ani ai tinereții. Astfel gîndeam înaintea examenului și astfel gîndesc și acum”.

— Facultatea v-a întîmpinat cu o serie de lucruri noi? Cum v-au impresionat acestea?

Tămaș Livia: — Un eveniment deosebit a fost căldura cu care am fost primiți de către cadrele didactice, dorința de a face din noi nu numai ingineri dar și oameni”.

Stanca Mihnea: — Prima impresie a fost de totală confuzie. Nu știam să citesc orarul, eram strălîni de modul de predare și de ascultare.

Văduva Gheorghe: — „Într-adevăr modul de predare, mai bine zis ritmul ne-a surprins, în cîteva cursuri materia de un semestru sau de un an de liceu.

— „Îmi inchipuiam studenția ca un pămînt al făgăduinței dar acum îmi dau seama că e nevoie de muncă serioasă pentru a fi într-adevăr student! conchide Vasilecin Nicolae.

Deși anul trecut erați doar în febra pregătirilor pentru studenția ați aflat de procedeele experimentale de notare introduse la facultăți, considerați că e o măsură necesară să ajute studentul?

Văduva Gheorghe ne spune:

— Cred că nu ar fi necesară această măsură. Studentul trebuie să învețe pentru a ști și nu pentru notă (Intr-adevăr „dragoste cu sîla nu se face”).

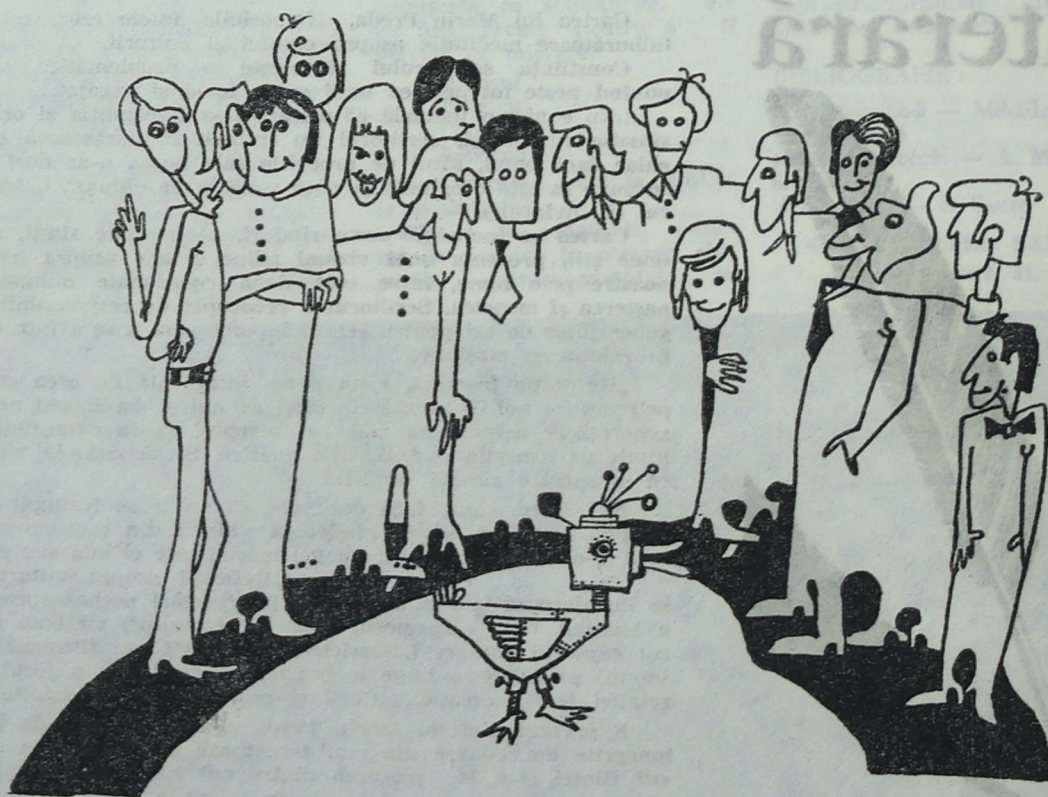
Tămaș Livia: — Ar putea ajuta însă în fixarea notei la examen în funcție de activitatea în timpul anului”.

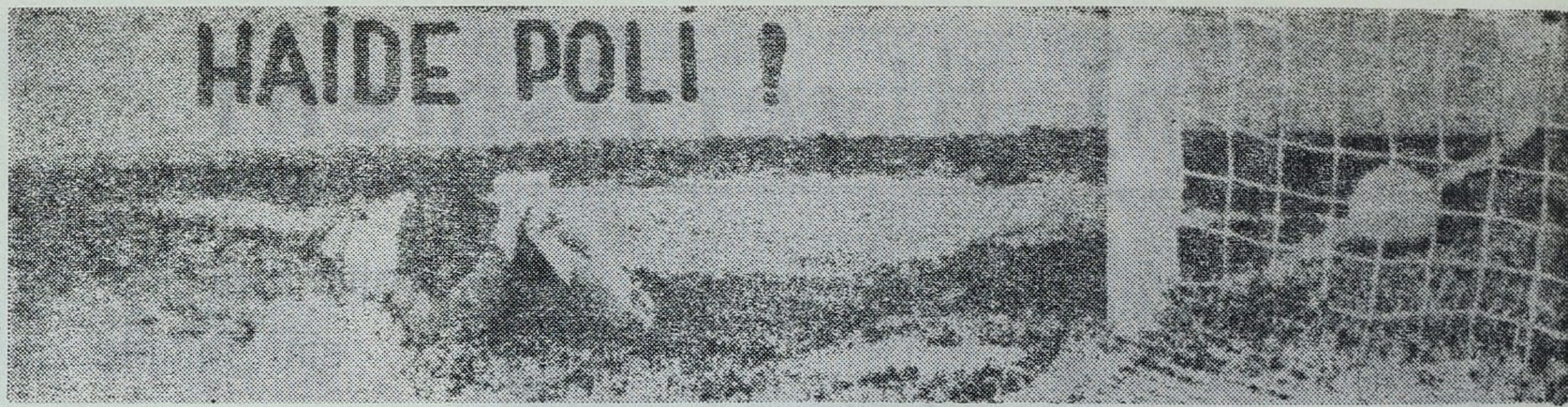
Borza Dorel: — „Cred că nu ar fi indicat introducerea acestei metode la toate obiectele căci orarul diferit mult de cel de la liceu nu ar permite o pregătire corespunzătoare pentru fiecare materie în parte. Introducerea la materiile de bază ar putea da însă rezultate bune”.

În încheiere am dori să știm dacă amabilii noștri interlocutori doresc să transmită ceva colegilor sau noilor lor dascăli.

Răspunsul a venit prompt și sincer:

— Succes tuturor în noul an universitar!

Poli mai poate fi prima

„Haide Poli, Haide Poli... Hei, Hei... Haide Poli” Cine nu cunoaște acest refren, cine n-a participat vreodată în fața Operei la vre-o discuție aprinsă în centrul căreia era „Poli”, cine nu cunoaște pe „băieții lui Poli”, nu-i apără și laudă, cine nu suferă când Poli pierde și cine nu explodează de bucurie când Poli marchează un gol — doar acel care nu e un adevărat student la „Poli”. Căci a fi student nu înseamnă doar a învăța ci și a participa cu trup și suflet la orice acțiune legată de facultate și cu atât mai mult de a fi aproape de echipele studențești (de orice natură, sportive sau culturale), în speță Poli, echipe care reprezintă esența studentului: ambiție, hărnicie, curaj, dorință de afirmare, avânt.

Desigur vor fi mulți care vor afirma: ce rost are să strig Haide Poli, când echipa nu e în stare să câștige un meci acasă, dar mai în deplasare. Astfel de oameni ori n-au jucat fotbal niciodată, ori n-au fost în nici o deplasare cu Poli. Într-adevăr, echipa a început acest campionat mult mai slab decât cel trecut. Nu trebuie uitate însă sacrificiile din returul trecut, când echipa n-a pierdut decât un meci (cel cu

Crișul). Acest tur de forță, plus faptul că toate celelalte echipe din serie nu au altă dorință decât să-i bată pe Poli cred eu sînt principalele cauze ale acestui prost început. Noi sîntem însă optimiști, așa cum este de fapt și fostul internațional Sepi Grațian care a activat ca jucător la Cluj și Timișoara, în echipe studențești și, a cărui părere o solicităm.

Cu toate că întuiam răspunsul, l-am întrebat pe fostul internațional:

— Ce vă doriți pentru sportul timișorean în primul rînd?

Răspunsul a fost scurt și concis.

— Poli, în divizia A.

Acest răspuns este de fapt dorința fiecărui supporter adevărat. Plecînd de la această idee, tov. Sepi Grațian în decursul unei discuții amicale, ne-a dezvoltat cîteva din condițiile „necesare și suficiente” (în limbaj politehnist, pentru ca această dorință să se și împlinească.

— Poate că sînt lucruri pe care le-ați mai auzit dar acum v le spun eu om, care tocmai prin aplicarea lor obiectivă, a

putut să poarte tricoul cu nr. 9 al echipei reprezentative a României de nenumărate ori, înscriind goluri memorabile.

Sepi II: care ar fi după dv., principalele obiective, pe care echipa trebuie să le atingă pentru a putea promova?

— Pentru că ați amintit de echipă, aș vrea să spun că Poli trebuie să devină, într-adevăr o „echipă”. Și astfel poate afirma acela: „Poli e 11 oameni, nu o echipă”. Aceasta pe plan psihologic. Pe plan tehnic, consider ca primă condiție ce trebuie îndeplinită cu strictețe, participarea regulată și conștiințioasă la antrenamente, în vederea obținerii unei pregătiri tehnice, dar mai ales fizice (căci Poli este o echipă tehnică) foarte bună.

Fotbalistul de la Poli, trebuie să fie însuflețit în orice meci, de spiritul de echipă, de dorința de a apăra culorile echipei, de a demonstra că „Poli”, e cea mai bună.

În încheiere doresc tuturor ceea ce îmi doresc și mie: „Poli” în A.

Am mulțumit internaționalului Sepi Grațian pentru amabilitatea și căldura cu care a răspuns întrebărilor noastre.

pentru opiniile pe care ni le-a împărtășit cu sinceritate.

A fost amintită ideea că totul depinde de jucătorii „Poli”. Eu aș sublinia că și noi am putea avea un cuvînt de spus. De ce? Pentru că eu am participat la aproape toate meciurile echipei atât în deplasare cît și acasă și am văzut cum joacă echipa atunci cînd citeva sute de studenți cîntă în picioare „Gaudeamus” cînd nu-și preocupăse deloc glasurile pentru a încuraja echipa, nici banii pentru a-și confecționa un drapel alb-violet sau pentru a merge cu echipa în deplasare. Și nu e puțin lucru să știi că în tribună e o a doua forță: adevărații suporteri, acei care și la bine și la rău sînt alături de echipă care nu amuțesc cînd Poli ia un gol și continuă să scandeze în continuare: Bungău, Filip, Dima, Armău, Mafa, Bojin.

De aceea adresez un apel susținut tuturor celor ce se cheamă suporteri: să fie adevărați suporteri iar celor ce se cheamă studenți să devină măcar suporteri iar la meciuri să nu cînte haide Poli doar cîteva zeci de rînduri ci o tri-

bună întregă susținînd frenetic echipa. Un lucru ușor de realizat dacă ne gîndim că complexul este aproape și mai ales dacă ne gîndim la bunăvoința celor în cauză care permit și intrarea a 2 studenți pe un bilet. N-aș vrea să flu înțeles greșit în ceea ce privește plata biletelor.

În încheiere mă aliez cu punctul de vedere a-l lui Mircea Tudoran din revista revista Fotbal care scrie că: „Omul cu talangă, omul cu sirena nu trebuie prigonitor și încurajat căci poate deveni un factor important al victoriei. Într-adevăr nu vîd ce e rău într-un strigăt de „haide Poli” însoțit de un sunet de sirena, trompetă sau talangă de fluturatul unui drapel. Sînt tocmai elementele care dau culoare tribunelor atunci cînd sînt în ton cu sportivitatea și care devin în acest mod o a doua forță a echipei. Deci cu toții la stadion „Inarmați pînă în dinți” (bineînțeles cu utensilele de mai sus), cîntîm haide Poli: căci Poli mai poate fi prima

SEPI GRAȚIAN jr.

Realități și perspective ale activității sportive de masă în Institutul Politehnic „Traian Vuia”

Conform Rezoluției Conferinței a VIII-a a U.A.S.R. „în activitatea sportivă asociațiilor se revine sarcina să-și sporească preocuparea în vederea inițierii unei game largi de acțiuni care să atragă masa studenților la practicarea sistematică a exercițiilor fizice și a jocurilor sportive, să asigure permanențizarea și popularizarea acțiunilor, să participe mai activ la dezvoltarea bazei materiale a sportului universitar.”

Pornind de la aceste desiderate, în institutul nostru, activitatea sportivă de masă a stat permanent în atenția Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești, căutîndu-se mereu forme noi de cuprindere a unui număr cît mai mare de studenți în practicarea sportului.

Pe lângă activitatea sportivă de masă desfășurată cu majoritatea studenților institutului, în atenția Consiliului a stat și activitatea sportivă de performanță, concretizată în participarea studenților noștri la campionatele pe centru universitar și la Finalele campionatelor universitare, unde ne-am prezentat la atletism, judo, gimnastică sportivă, fotbal, handbal, baschet, volei. La Finalele campionatelor universitare s-au remarcat următorii studenți și echipe care ne-au reprezentat: la atletism Kurunzi Andrei (Construcții II), Lörentz Francisc (Construcții II); la judo Gheorghe Marchiș (Mecanică IV); la gimnastică sportivă Vasile Am-

bruș (Electrotehnică III); la baschet echipa masculină a institutului (locul III). La fotbal, echipa institutului a ocupat locul V, mult sub posibilitățile noastre. Remarcăm cu regret neparticiparea la finalele de atletism, din motive obiective, a studentului Tamaș Szabo, corecordman național la 100 m (10,2).

Aceste acțiuni și rezultate deosebite obținute în anul universitar trecut nu ne mulțumesc însă; de aceea dorim în noul an universitar o participare mai numeroasă la toate acțiunile organizate de asociațiile noastre, mai ales din partea fetelor, care au încă, o slabă prezență în viața sportivă a institutului.

La inițiativa Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești în colaborare cu Catedra de Educație fizică și sport și cu Clubul sportiv „Politehnica” s-a elaborat un program amplu de acțiuni pentru cuprinderea mării majorități a studenților în practicarea educației fizice și sportului.

Astfel se va organiza, la nivelul facultăților institutului, un program de activități competiționale, cu sprijinul tuturor factorilor de răspundere de la nivelele respective, în conformitate cu calendarul sportiv difuzat. Pentru acest program vor fi asigurate toate condițiile de desfășurare (baze sportive, materiale, asistență tehnică).

Potrivit posibilităților și dorințelor manifestate de stu-

denți, acest calendar sportiv minimal va fi completat la toate nivelele menționate. Se va urmări cu precădere realizarea unor activități sportive-recreative simple, adresate masei studenților, și care au necesită terenuri și instalații sportive deosebite: crosuri, întreceri de atletism, șah, tenis de masă, diferite jocuri cu reguli simple (minifotbal, drumeții, orientare turistică, yoga, culturism, etc.

Se va asigura posibilitatea practicării spontane a exercițiilor fizice și sportului de către studenți, potrivit preferințelor și timpului liber, prin crearea unor poziții libere în calendarul bazelor sportive, care să fie puse la dispoziția studenților, împreună cu materialele sportive necesare.

În colaborare cu Catedra de educație fizică și sport vor fi întocmite programe pentru dezvoltarea armonioasă, care vor fi popularizate în toate

căminele institutului, urmărindu-se însușirea acestora cu gantere și extensoare, precum și posibilitatea utilizării bazelor sportive din apropierea căminelor pentru practicarea de către studenți a exercițiilor fizice și a sportului.

Se vor organiza, cu ajutorul catedrei de specialitate și clubului, cercuri de inițiere în disciplinele preferate de masa studenților: judo, gimnastică modernă, culturism, înot, yoga.

Din rîndul studenților care au practicat sportul se vor instrui arbitri care să sprijine comisiile sportive din institut și facultăți în organizarea activității sportive de masă. Vom folosi în această direcție mai mult sportivii noștri de performanță.

Consiliul Uniunii Asociațiilor Studențești din institut va inițiază și organiza acțiuni de muncă voluntar-patroaică cu

studenții, în vederea amenajării, cu sprijinul tehnic și material al conducerii institutului a unor baze sportive.

Birourile A.S. de an, Consiliile A.S. din facultăți, Consiliul U.A.S. vor pune problema activității sportive de masă în discuția adunărilor generale și plenarelor cu activul, urmărind îmbunătățirea substanțială a muncii în acest domeniu. Biroul Consiliului U.A.S. se va strădui să ia măsuri de popularizare a tuturor posibilităților create studenților pentru practicarea sportului, a acțiunilor organizate și rezultatelor obținute. Cu sprijinul organelor locale pentru educație fizică și sport se va urmări facilitarea accesului studenților la întrecerile sportive organizate în localitate, mai ales cînd în competiții sînt angrenate echipe studențești, pentru că fiecare student are datoria morală de a susține dezvoltarea și performanțele sportului universitar.

RADOSLAV ROMEO
vicepreședinte sport-turism,
al C.U.A.S.

Colegiul de redacție

Redactor șef: DAN DUBINĂ

Redactor șef adjunct: NICOLAE GHERMAN

Secretar de redacție: GHEORGHE VĂDUVA

Colaboratori: POPA RADU, NOVĂCESCU CONSTANTIN, VESA EUGEN, SEPI GRAȚIAN, IOVIN MIHAI, PALL SANISLAV, GRUIA LUCIAN, COTARCA LIVIUS, COJOCARU DAN, MARIAN DOREL, BOTOROAGA MARIA, RUS VALENTIN

Grafică: HURDU VIOREL și POPA CALIN

Fotoreporteri: DINULESCU DAN și TEODOSE GHEORGHE